

Eränkäyntiä 70 vuotta

ERÄVIESTI 2024

Petäjaveden Erämiehet ry

Tiedotuslehtinen jäsenille ja maanvuokraajille
52. vuosikerta

HUOM!

Posti- tai sähköpostiosoitteesi muuttuessa ole hyvä ja ilmoita siitä

- » jäsen sihteeri Jaana Ahoselle (siht.eramiehet@gmail.com),
puh. 044 0441999 tai
- » puheenjohtaja Anu Salmiselle (asalminen@hotmail.com)
puh. 040 709 2425,
- » hirvijaoston vetäjä Veli-Pekka Kiviojalle (veli-pekka.kivioja@btg.com),
puh. 040 731 4738.

Kiitos!

MUISTA!

Kun tarvitset **vieraskortin**, niin ilmoita siitä viimeistään jahtiaamuna tekstiviestillä Anu Salmiselle (040-3559 474) ja kerro vieraan nimi/nimet. Maksat vieraskortin seuran tilille FI26 5339 0820 0259 98 seuraavan ohjeen mukaan:

- » vieraskorttimaksu päivältä on 10 €/hlö lokakuun loppuun ja sen jälkeen 5 €/hlö. Alle 18-vuotias pääsee maksutta vieraaksi jäsenen mukaan.

Saalis- ja toimintakyselyyn vastaaminen on tärkeä osa seuramme toiminnan kehittämistä! Älä siis unohda velvollisuuttasi!

Jäsenmaksut 2024

Vuoden 2024 jäsenmaksut saapuvat **toukokuun loppuun mennessä** ensisijaisesti sähköpostiin, jos sellainen on järjestelmään tallennettuna. Jos et syystä tai toisesta ole pankkisiirtoa siihen mennessä saanut, niin **otathan yhteyttä jäsen sihteeri Jaana Ahoseen** (kts. yhteystiedot yläreunassa), niin voitte yhdessä varmistaa jäsenrekisterissä olevien tietojen oikeellisuuden. Rekisterissä olevia yhteystietoja käytetään myös muuhun seuran viestintään, joten on tärkeitä, että **tiedot ovat ajantasaiset**.

Sisältö

Puheenjohtajien tervehdykset	3	Suunnitelmia vuodelle 2024.....	21
Hallituksen toimintakertomus 2023 ...	6	Poikuelaskennoista riistakolmioihin ...	25
Petäjäveden Erämiehet 70 vuotta	9	Riistakolmiolaskennat.....	27
Hirvijaoston toiminta 2023.....	12	Vesilintulaskennat	31
Kenneljaoston toiminta 2023	14	Pienriistasaalessa pitkällä aikavälillä	34
Riistanhoitojaoksen toiminta 2023	15	Kenneltoiminta 2004-2023.....	39
Kaistinmäkeen riistapeltö	17	Piesaskylän rusakkojahti.....	43
Riistanhoito ennen ja nyt	18	Nuorten eräkerhotoiminta	45
		Naisjäsenien kuulumisia.....	47

Eräviesti 2024

Toimittaneet Veijo Honkanen ja Pentti Valkeajärvi

Taitto: Henry Moilanen Mainostoimisto Sitrusmedia Oy, paino: Kirjaksi.Net Jyväskylä

Kansien kuvat: Pentti Valkeajärvi

Puheenjohtajien tervehdykset

Mikko Jutila

Kuva: Mikko Jutilan albumi

Tervehdys kaikille maanomistajille, seuran jäsenille ja muille sidosryhmille.

Tuli minun vuoroni jättää Erämiesten puheenjohtajan paikka. Tämä tehtävä on ollut minulle mieluinen kunniatehtävä. Kiitos seuran jäsenille luottamuksesta. Monen näköistä tapahtumaa mahtui seuran historiaan tänä aikana, mm. Kintauden Eränkävijöiden, Eerojen Erän ja Petäjaveden Erämiesten yhdistyminen yhdeksi seuraksi. Värikkäitä erämessuretkiä, heinätalkoita, aitatalkoita ja monta muuta tapahtumaa järjesteltiin hallituksen ja jäsenistön kanssa. Ja toiminta jatkuu tulevaisuudessakin vahvana eteenpäin.

Seuralle valittiin maaliskuun vuosikokouksessa uusi puheenjohtaja. Hienoa että Salmisen Anu rohkeasti lähti uudeksi puheenjohtajaksi. Anu on melko tuore Erämiesten jäsen, mutta omaa vankan kokemuksen yhdistystoiminnasta. Anulla löytyy varmasti reipasta otetta toiminnan pyörittämiseen yhdessä hallituksen kanssa.

Helmikuussa Petäjaveden riistanhoitoyhdistyksen vuosikokous valitsi minut puheenjohtajaksi. Riistanhoitoyhdistyksessähän pyritellään asioita kaikkien Petäjaveden metsästäjien hyväksi, mm. ampumaratojen ylläpito, metsästäjäutukinnot, ampumakokeet ja tuoreimpana hankintana huippuluokan ampumasimulaattori, joka palvelee paikallisia ammunnan harrastajia.

Aika ei tahdo riittää joka suuntaan, joten päätin jättäytyä pois Petäjaveden Erämiesten puheenjohtajan paikalta. Isot kiitokset maanomistajille ja kaikille seuran hallituksessa tänä aikana olleille hyvästä yhteistyöstä.

Seura täyttää tänä vuonna 70-vuotta. Se on pitkä aika suomalaista eränkäyntiä. Paljon on maailma muuttunut tänäkin aikana. Mutta edelleen metsästys ja metsästysseuratoiminta on loistava harrastusmuoto, joillekin henkilöille se on jopa elämäntapa. Metsästyksellä on edelleen paikkansa tässä yhteiskunnassa. Seurat ja yksittäiset metsästyksen harrastajat tekevät valtavan määrän työtunteja talkoilla mm. riistantutkimuksen, riistalaskentojen, riistanelinympäristöjen parantamisen, nuorisotyön, hirvieläinkantojen säätelyn ja kolareissa loukkaantuneiden eläinten lopetusten parissa. Metsästäjistä ja seuroista löytyy valtava määrä luontotietoutta. Voidaan puhua merkittävästä asiantuntijajoukosta. Näihin edellä mainittuihin hommiin ei opi muuten kuin tekemällä.

Tänä päivänä, kun maailman meno on välillä ihan hullua ja tuntuu, että ei ole kuin huonoja uutisia. Yhteiskunnassa kaikesta säästetään, ikävä kyllä nuorisotoiminnasta myös. On hienoa nähdä, että Petäjävedellä on otettu metsästysseuran puolellakin nuorisotoiminta tosissaan työn alle. Yhdessä riistanhoitoyhdistyksen, Petäjäveden Erämiesten, Petäjäveden kalastuskunnan ja koulun kanssa on saatu hyvää yhteistyötä mm. erilaisen nuorten kerhojen merkeissä.

Näistä isoin vastuu ja kiitos kuuluu Ekmanin Keijolle. Nuorille pitää olla turvallisia ohjattuja harrastuksia. Metsästysseurat ovat yksi tekijä tällä saralla. Muistetaan, että nuorissa on meidän tulevaisuutemme. Tämän harrastuksen eteen kannattaa tehdä työtä nuorisotyön merkeissä, jotta meillä riittää tulevaisuudessakin taitavia vastuuntuntoisia hirvenpyytäjiä, riistanlaskijoita, kolarieläinten jäljittäjiä ja paikallisia suurpe-toasiantuntijoita.

Näitä edellä mainittuja asioita on hyvä pysähtyä muistelemaan ja pohtimaan vaikkapa seuran 70-vuotisjuhilla. Toivotan omasta puolestani kaikki lämpimästi tervetulleiksi.

Kiittäen Mikko!

Ensimmäisen karhun yli sataan vuoteen kaatoi Hannu Strömberg vuonna 2012. Tämän karhun kaatoi Jarno Saarinen Huttulansalossa 2016. Kuva: Mikko Jutila.

Kuva: Harri Lätti

Lyhyt esittely minusta lienee paikallaan. Olen Anu Salminen 45 v. muuttovirran mukana tänne asettunut. Asun Murtolantiellä, Keuruun Huttulassa aivan Petäjaveden rajan tuntumassa. Perheeseeni kuuluu nelijalkaisia karvaisia ”lapsia”, muutama hevonen ja kolme kissaa. Koiraa ei tällä hetkellä tontilla ole, valitettavasti.

Harrastuksiini kuuluu hevoset, luonnossa liikkuminen sekä muutaman vuoden taskussa ollut metsästäjätutkinto. Tämän innoittamana olen suorittanut Haulikkokoulun peruskurssin sekä Metsästysammunnan abc-kurssin.

Päivätyöni on teknisen myynnin parissa. Onneksi vapaa-aikaa kuitenkin on ja se kuuluu edellä mainittujen asioiden parissa. Aiempaa kokemustani järjestystoiminnasta on palvelukoira- sekä hevosseurasta. Molemmissa toimin useamman vuoden hallituksen jäsenenä. Lisäksi aina välillä minut tapaa raveissa toimihenkilönä ainakin Killerin ravi-radalla Jyväskylässä.

Mitään suuria muutoksia Erämiesten toiminnassa ei mielestäni ole tarpeellista tehdä. Meillä on aktiivinen ja vahva seura, josta osoituksena mm. Repolan kämppä, riistakolmiolaskennat, riistaruokinnat, nettisivut ym. ym. Uusien harrastajien saaminen lajin pariin on sangen haastavaa. Toivonkin tässä omalta osaltani näyttäväni rohkeutta kaikille asiasta kiinnostuneille ottamaan yhteyttä ja tulemaan reippaasti toimintaan mukaan. Ketään ei syrjitä ikään, sukupuoleen tai harrastuksen tasoon/aktiivisuuteen viitaten.

Suuren virstanpylvään edessä olemme, kun seuramme täyttää tänä vuonna 70 vuotta. Kunnioitettava ikä riistanhoitotyötä suunnitelmallista metsästystä unohtamatta. Nöyrimmät kiitokset tästä kuuluu teille pitkäaikaiset ja uudemmat ansioituneet jäsenet, jotka olette mahdollistaneet tämän vuosia kestäneen työn. Unohtamatta tärkeäkin tärkeämpää nuorisotyötä, jota ei sovi missään nimessä väheksyä.

Jos jotain toimintaideoita tai jotain muuta tulee mieleen, niin minut tavoittaa puh. 040 3559 474. Aurinkoisia kevätpäiviä kaikille. Toivottaa Anu.!

Hallituksen toimintakertomus 2023

Jaana Ahonen

Hallinto

Puheenjohtajana toimi Mikko Jutila, varapuheenjohtajana Keijo Ekman. Hallituksen jäseninä toimivat Kimmo Viitanen, Ville Pätynen, Veijo Honkanen ja Veli-Pekka Kivioja. Rahastonhoitajana oli Harri Lähti ja sihteerinä / jäsensihteerinä Jaana Ahonen.

Hallitus kokoontui toimintakauden aikana yhteensä kolme kertaa. Kokouksissa käsiteltiin ajankohtaisia asioita kuten uusia jäsenhakemuksia, jäsenmaksujen tilannetta sekä yhdistyksen talustilannetta. Lisäksi valmisteltiin vuosi- ja kesäkokous asioita. Keväällä hallitus valitsi Jaana Ahosen hoitamaan seuran sihteerin / jäsensihteerin asioita, Harri Lätin jatkaessa rahastonhoitajan tehtävässä. Kesäkokouksessa Mikko Jutila ilmoitti vetäytyvänsä puheenjohtajan tehtävistä tämän toimikauden jälkeen.

Kesäkokouksen osallistujia sekä sihteeri Jaana Ahonen ja puheenjohtaja Mikko Jutila Repolassa elokuussa 2023. Kuvat: Pentti Valkeajärvi.

Yleistä

Kuluneella kaudella tehtiin talkoilla Vanhan kirkon säätiölle aitaa lampaiden laitumiksi sekä Repolan kämpällä kannettiin puita liiteriin ja siistittiin ympäristöä. Erämiehet ovat lähteneet mukaan myös Hyttisuon ja Palosuon kosteikkohankkeisiin talkootöiden merkeissä. Varsinaiseen tekemiseen päästään kuitenkin vasta myöhemmin hankkeiden edetessä.

Kesällä jäsenistölle lähetettiin vuotuinen Eräviesti, joka sisälsi jaostojen toimintakerptomuksia ja tulevaisuuden suunnitelmia. Tarinoita oli myös jahtireissuilta sekä laaja katsaus lintulaskennoista. Vesilintujen pistelaskentoja tehtiin Petäjävedellä 81 kertaa, yhteistyössä muiden seurojen ja lintuharrastajien kanssa. Seuran jäsenet kirjasivat aktiivisesti havaintoja myös Oma riistaan, josta tiedot viedään valtakunnallisiin Atlasruutuihin.

Erämiehet suorittivat riistakolmiolaskentoja kolmella eri kolmiolla kesällä ja kahdelle talvella. Lasketuista kolmioista erityismaininta tulee Urrian kolmiolle, joka on laskettu peräti 65 kertaa katkeamattomasti. Pitkäjänteinen työ huomioitiin myös Luke:n toimesta ja Erämiehille myönnettiin Harto Linden -kunniakirja riistatiedon kartuttamisen johdosta. Kiitos kaikille, jotka olette olleet laskennoissa mukana!

Petäjäveden riistanhoitoyhdistyksen kanssa yhteistyössä toteutettu Riista- ja kalakerhon toiminta jatkui ja kerho kokoontui säännöllisesti. Kerhon suosio on kasvanut siinä määrin, että toimintaa laajennettiin pyynnöstä myös yläasteikäisille sekä Kirkkonylän koulun lisäksi Kintaudelle. Nuorten kanssa tehty työ laitettiin merkille myös Nuorten Suomi ry:ssä, jonka juhlagaalassa kerhon vetäjä Keijo Ekman palkittiin vuoden petäjävetsenä aikuisena. Palkinnolla on erityisarvo, sillä se on kyseisen aiheen osalta ensimmäinen laatuaan. Onnittelut ja kiitos Keijolle arvokkaasta työstä petäjävetsisten nuorten hyväksi.

Vielä ennen varsinaisen metsästyskauden alkua järjestettiin perinteiset pitäjänmestaruuskilpailut haulikkoammunnassa sekä hirvimestaruusammunnat Koskensaaren kivääriammuntaradalla. Syyskuussa Metsästäjäliitto esitti seuroille pyynnön vastata EU-komission kyselyyn, liittyen suden suojelutason muuttamistarpeeseen. Erämiesten edustajana puheenjohtaja kirjasi ja lähetti vastauksen.

Toimintakauden loppupuolella helmikuussa, pidettiin Lemetilän tilalla Petäjäveden Erämiesten naisjäsenille suunnattu vapaamuotoinen tilaisuus, jonka tavoitteena oli vaihtaa ajatuksia siitä, millaisia toiveita seuran toiminnalle on naisten näkökulmasta. Tilaisuuden anti huomioidaan mahdollisuuksien mukaan tulevan toimintakauden suunnittelussa.

Kuluneelle kaudelle mahtui myös muutamia haasteita, joista ensimmäinen osui heti metsästyskauden alkuun lintuinfluenssan tartuntojen leviämisen uhatessa. Asiassa päätettiin noudattaa valtakunnallista ohjeistusta ja kesäkokouksessa puheenjohtaja korosti jäsenille tarkkaavaisuutta ja aktiivista tilanteen seurantaa. Toinen haaste koski valtakunnallisesti huomiota herättänyttä ilveksen pyyntilupaa, joita oli yksi kappale myönnetty myös Petäjäveden yhteislupa-alueelle. Hallinto-oikeuden määräyksellä, lähes kaikki myönnetyt luvat menivät toimeenpanokieltoon ja näin ollen myös Petäjävedelle saatu lupa jäi tällä kaudella käyttämättä.

Taloudellisesti seuran voidaan todeta olevan tasapainoinen ja omavarainen. Jäsenten määrä on asettunut noin 200 jäsenen tasoon. Koejäseniksi seuraan hakee vuosittain kymmenkunta uutta halukasta, joiden sopivuus arvioidaan seuran sääntöjä seuraten.

Kuva: Lauri Ijäs.

Saaliskiintiöt ja metsästysajat

Saaliskiintiöt/metsästäjä olivat: 1 metso, 3 teertä, 5 pyytä. Vieraskortilla metsästävät 1 lintu ja sovittiin, ettei saalista vähennetä isännän kiintiöstä.

Metsästysajoissa päädyttiin noudattamaan valtion metsästysaikoja.

Kilpailujen voittajat

- » Vuoden Erämies: Juha Kinnunen.
- » Pienpetojen pyyntikilpailu: Teemu Kortelainen.
- » Vuoden koira- kilpailu: Bretoninarttu Taikametsän Milla Magia, om. Taina Viheri.

Vuoden Erämies Juha Kinnunen ja pienpetokilpailun voittaja Teemu Kortelainen. Kuvat: Harri Lätti.

Petäjaveden Erämiehet 70 vuotta

Pentti Valkeajärvi

Metsästysseuramme perustava kokous pidettiin syyskuussa 1954. Kirkonkylän metsästäjät kaipasivat pienriistan metsästysoloihinsa parannusta, yhtenäisiä laajempia metsiä kulkea ja salametsästyksen hillintää. Syötävä riista oli etusijalla, koska sillä oli vielä merkitystä ravinnon jatkeena. Pienpedoista kettu ja kanahaukka koettiin pahana uhkana etenkin lintukannoille ja niitä pyrittiin vähentämään. Tapporahaakin ketusta vielä maksettiin. Näistä lähtökohdista alkoi Erämiesten kehittäminen kohti nykyistä malliksikin kelpavaa seuraa metsästyskulttuurin saralla. Seuraavassa poimintoja seuran toimintamuodoista ja merkittävistä virstanpylväitä vuosilta 1954 - 2024.

Teeriä aamuhämärässä Teerijärvensuon ruokintapaikalla joulukuussa 1994. Kuva: Pentti Valkeajärvi.

Metsästyksen ohella myös riistanhoito, ammunta ja kenneltoiminta saivat jalansijaa asiaankuuluvien jaostojen vetämänä. Painotus on vaihdellut riippuen siitä, kuinka innokkaita vetäjiä kulloinkin on löytynyt. Riistanhoito on kuitenkin ollut aina keskeinen tekemisen ja talkootoiminnan muoto. Aluksi se oli lähinnä pienpetojen pyyntiä ja haapojen kaatamista jäniksille, mutta 1960-luvun lopulta alkaen aloitettiin voimakas jänisten talvinen heinäruokinta, tehtiin lehtikerppuja, riistapeltoja ja ruokintakatoksia. Telkille on tietysti tehty pönttöjä kautta aikain. Riistanhoitokilpailuissa Erämiehet on menestynyt aina hyvin niin paikallisissa kuin riistanhoitopiirin kilpailuissakin.

Vuonna 1972 aloitetusta teerien talviruokinnasta tuli mittava hanke, jota kesti vuoteen 2015 asti. Oratin rannan Lehtimäeltä se alkoi, ja neljän vuoden jälkeen jatkui Teerijärvensuolla. Ainakin 100 tuhatta kiloa kauroja raahattiin ruokintapaikalle vuosikymmenten aikana. Onneksi seuran ei tarvinnut kaikkia maksaa, sillä Jyväskylän yliopisto akatemiaprofessori Rauno Alatalon johdolla kiinnostui teeritutkimuksesta ja hoiti ruokintapaikan huollon ja syötävät linnuille lähes parinkymmenen vuoden ajan. Meidän

oma tutkimuksemme ja teerien rengastaminen Lauri Ijäksen puheenjohtajakaudella laajeni näin tieteelliseksi kansainväliseksi evoluutiotutkimukseksi. Näistä ja paljosta muusta voi lukea tarkemmin Erämiesten 50-vuotishistoriikista.

Haaveilu metsästysmajasta johti toteutukseen Tannerin Heimon johdolla, kun Viitalasta tehtiin vuokrasopimus 1987. Näin tuli mahdolliseksi järjestää erilaisia metsästyskoi-rakokeita, ja tämä toimintamuoto pääsikin hyvään vauhtiin. Harrastusmahdollisuudet vain paranivat, kun siirryttiin Repolan kämpälle aluksi vuokralle, mutta jo vuonna 1998 omistajiksi. Tätä avitti Murtovuoren Jahdin liittyminen Erämiehiin 1990 ja UPM:n maiden saaminen seurallemme.

Risujen polttoa 1994 ja saunalammen tekoa 2004 Repolan kämpällä. Kuvat: Pentti Valkeajärvi.

Erämiehet on ollut aktiivinen riistalaskentojen suorittaja siinä määrin, että Luonnonvarakeskus palkitsi meidät kunniakirjalla riistakolmiolaskentojen pitkästä jatkumosta. Vesilintulaskentoihin olemme osallistuneet vuodesta 2000. Metson soidnipaikkoja on kartoitettu ajoittain ja teerien soitimiakin seurattu. Tutkimusta on avustettu monin eri tavoin. Jäsenten saalis seurannat aloitettiin 1970-luvun alussa, ja nyt niiden tuottama tieto konkretisoituu. Valitettavasti vain monien lajien osalta negatiivisesti heikkenevinä kantoina, joskin päinvastaisiakin riistalajeja on kuten tuonnempaan saaliiden esittelys-tä ilmenee.

Viimeksi kuluneen kahdenkymmenen vuoden aikana Erämiesten toiminta-alue on edelleen laajentunut ja toiminta monipuolistunut, jopa suurpetojen karhun ja ilveksen metsästystä myöten. Pienpetojen pyynti on tehostunut syystäkin Jutilan Mikon näyttäessä esimerkkiä ja johtaen seuraa viimeiset kymmenkunta vuotta. Erämiehet on aina tuonut eränkäyntiä esille monipuolisesti niin median kautta kuin perheleirien sekä koulujen eräkerhojen kautta nuorisoa luontoharrastuksiin innostaen. Näitä nuorisojuttuja on puuhattu yhteistyössä Petäjäveden riistanhoitoyhdistyksen ja Luonto ry:n kanssa. Netti aikaan siirryimme 2013, kun kotisivut saatiin toimiviksi. Vuonna 2015 liityimme jäseneksi Metsästäjäliittoon, tähän metsästäjien edunvalvontajärjestöön. Olihan meitä jo houkutelutkin ja monin tavoin käteväksi on koettu tämä jäsenyys. Aktivoiduimme toimijana nopeasti ja vuonna 2019 järjestimme liiton alaisena suuren suosion saaneen MetsästysMetsäleirin Repolan kämpällä.

Sitten 2000-luvun alun maiden pinta-ala on kasvanut 7700 hehtaarista yli 12 000 hehtaarin ja jäsenmäärä on kaksinkertaistunut noin 200 henkilöön. Suurin lisäys maihin ja jäseniin tuli vuonna 2020, kun Eerojen Erä ry ja Kintauden Eränkävijät ry liittyivät

osaksi Erämiehiä. Samalla hirvenmetsästys tuli osaksi seuramme toimintaa itsenäisen hirvijaoston vetämänä. Naisjäsenen määrä seurassa kasvaa koko ajan tuoden uutta virtaa kaikkeen toimintaan ei vähiten kennelpuolelle.

Petäjaveden Erämiehillä on ollut seitsemän puheenjohtajaa vuoteen 2023 asti: Alpo Korpela, Arthur Nummelin, Erkki Eklund, Osmo Neijonen, Lauri Ijäs, Heimo Tanner ja Mikko Jutila. Maaliskuussa 2024 kahdeksanneksi puheenjohtajaksi valittiin Anu Salminen. Kun sihteerinä jatkaa Jaana Ahonen, niin Erämiehet on nyt naisten johtama monipuolisesti metsästyskulttuuria edistävä ja luontoa kunnioittava yhdistys.

*Riistallinen perhepäivä 2016 veti mukavasti väkeä Petäjaveden Hirvi-
miesten kodalle. Kuva: Pentti Valkeajärvi*

Metssoleirillä harjoiteltiin myös jousiammuntaa. Kuva: Pentti Valkeajärvi.

Pätysen Ville tyytyväisenä onnistuneen laukauksen jälkeen. Kuva: Veli-Pekka Kivioja.

Hirvijaoston toiminta 2023

Veli-Pekka Kivioja

Yleistä

Vuosi 2023 oli Petäjäveden Erämiehet ry:n Hirvijaoksen neljäs hirven metsästysvuosi. Hirvi jahti aloitettiin 14.10.2023 ja se päättyi 17.12.2023. Jahti toteutettiin viikonloppujahtina. Hirvi jahtiin osallistui 8 hirtijäsentä. Osa hirtijäsenistä osallistui peurojen yhteis- ja kyttäysjahtiin. Hirvilupia saatiin 5 + 1 ja joista käytettiin 5 (2 aikaista ja 6 vasaa). Loppuvuodesta alueelta sattui hirtvikolari, jossa menehtyi aikuinen naarashirvi.

Kokoukset, hankinnat ja talkoot

Hirvijaoksen kokouksia oli kaksi kappaletta. Ensimmäinen ennen seuran talvikokousta ja toinen syksyllä ennen seuran kesäkokousta. Hirtijäsenet osallistuivat aktiivisesti myös seuran yleisiin kokouksiin. Hirtvijaosto rakennutti tien Notkolan tontille ja rakensi nylkypukin lyhtypylväistä.

Riistanhoito

Lintulan ja Simolan pelloille tehtiin riistapelto. Hirtville on viety nuolukiviä pitkin vuotta tarpeen mukaan. Kintaudelle on tehty kolme peuran/jäniksen ruokintapaikkaa, joita ylläpidettiin läpi vuoden. Ruokintaan on viety kauraa, porkkanoita, omenoita ja heinää. Ruokintoja hyödyntävät myös pikkulinnut.

Riistalaskennat ja hirvieläinten kannat

Riistahavainnot ja saaliit ovat kirjattu Omariistaan. Hirvikanta on hieman noussut edellisistä vuodesta. Jääväksi kannaksi arvioitiin 12 hirveä, joka on tavoitekannan tasoa 3 kpl / 1000 ha. Peura- ja kauriskannat ovat myös vahvistuneet.

Hirvieläinsaalis

	AU	AN	VU	VN	Yht.
Hirvisaalis	0	2	5	1	5
Kolarihirvi		1			1
Peurasaalis (tilanne 01/23)				1	2,5
Kauris		1		1	1,5

Ampumatoiminta

Hirvijaosto osallistui Koskensaaren radalla järjestettyihin Petäjäveden rhy:n hirviamunnan joukkuekilpailuun. Järjestettiin myös seuran yhteinen ampumarjoitusilta.

Maanomistajien muistaminen: Niille maanomistajille, jotka harvoin saavat kaatopaloja, jaettiin ylimääräisiä lihapaloja.

Saaliin käsittely on alkanut kaadon jälkeen. Kuva Veli-Pekka Kivioja.

Kenneljaoston toiminta 2023

Keijo Ekman

Seuramme kenneltoiminta painottui viime vuonna voimakkaasti mannermaisten seisojaharrastajien esiinmarssiin. Seurassamme on useita, eri rotuisten mannermaisten seisojien harrastajia ja he ovat ottaneet aktiivisesti osaa niin koe- kuin näyttelytoimintaan.

Kirkkaimpana helmenä bretoni Taikamäen Milla Magia, jonka omistaa jäsenemme Taina Viheri. Tainan koira voitti saksanseisojakerhon alle kaksivuotiaille tarkoitetun Junkkari -nimisen kanakoirakokeen, saaden koiralleen tittelin Junkkarivoittaja 2023. Kyse ei ole mistä tahansa kokeesta, vaan tittelistä lähti kilpailemaan 420 eri rotuista mannermaista kanakoiraa Pohjanmaan lakeuksilla samana viikonloppuna. Tästä saavutuksesta erikoisnittelut Tainalle!

Pikaisella laskutoimituksella kenneljaoston olemassaolon aikana jäsentemme koirat ovat kilpailleet eri rotumestaruus- ja arvo-ottelussa toistakymmentä kertaa. Tämä Tainan koiran saavutus on ensimmäinen ykkössija. Palkintopallisijoja on kyllä ennenkin saavutettu, mutta voitto oli vielä ennen tätä saavuttamatta.

Näihin arvo-otteluihin pääseminen osoittaa jäsentemme koirien tason olevan korkea, koko maamme koiratasoonkin verrattuna. Mannermaisista seisojista lyhytkarvainen saksanseisoja Nummirieken Dooris nousi voittajaluokkaan saavuttaen KAER -kokeen AVO1 93 p. Dooriksen omistavat Ari Mikkola ja Keijo Ekman. Seisojaväki järjesti myös kesän aikana vesiriistakoeharjoituksia kahtena viikonloppuna. Näissä harjoituksissa kävi mukavasti koiria, kaukaisin osanottaja Pornaisista asti.

Bretoninarttu Taikametsän Milla Magia, omistaja Taina Viheri. Kuva: Taina Viheri.

Jäsenemme järjestivät myös kolmet luolakoirien metsästyskokeet alueellamme. Myös metsästyslinjaisten noutajien harrastajat ovat olleet koirineen erilaisissa koulutus- ja muissa tapahtumissa ahkeraan. Mikko Jutilan omistama plottinajokoira Moona menestyi Helsinki Nord näyttelyssä erinomaisesti saavuttaen SA, VSP, SERT ja NORD SERT.

Petäjäveden Erämiesten Vuoden koira -tittelin voitti tällä kertaa Taina Viherin bretoninarttu Taikamäen Milla Magia.

Erämiesten Vuoden koira- kilpailun tulokset:

1. Bretoninarttu Taikametsän Milla Magia FI23180/22C 19 p. Om. Taina Viheri.
2. Lyhytkarvainen saksanseisöjanarttu Nummiriekon Dooris FI16151/21 15 p. Om. Ari Mikkola ja Keijo Ekman.
3. Plottinanajokoiranarttu Moona ER40586/19 7 p. Om. Mikko Jutila.
4. Labradorinnoutajanarttu Waterfowler Nimble FI24554/22 5 p. Om. Maija Haltsonen.
5. Labradorinnoutajanarttu Varjoahon Bellestar FI52751/16 3 p. Om. Maija Haltsonen.

RIISTANHOITOJAOSTON TOIMINTA 2023

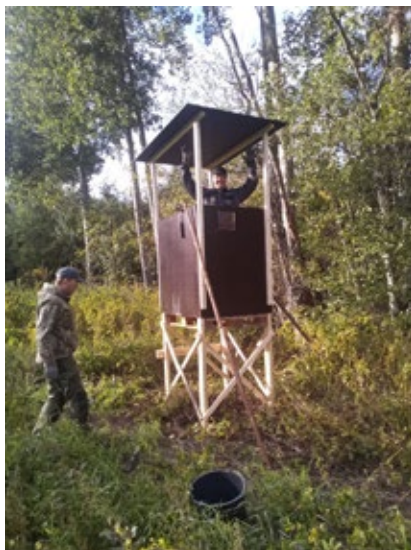
Keijo Ekman

Erämiesten riistanhoitotoiminta perustuu jo perinteisiin riistalaskentoihin ja riistaruoointoihin. Heinää ostettiin Kumpusesta 130 pikkupaalia. Tätä kirjoittaessani paaleja on jäljellä vielä kymmenkunta. Hyvin ovat jäsenet heiniä luontoon vieneet.

Hirvijaoston toimesta on riistapeltoja tehty 1 ha Tuohimäkeen ja 0,5 ha Lintulaan. Nämä pellot on tarkoitettu hirvieläimille, mutta niitä käyttävät hyväkseen niin jänikset, linnut kuin monenlaiset jyrjätkin hirvieläinten lisäksi. Hirvijaostolla on kolme pienten hirvieläinten ruokintapaikkaa, joilla on talven aikaan tarjottu kauraa, porkkanaa, omenaa ja heinää. Hirvieläinkantojen seuranta toteutettiin riistakameroilla ruokintapaikoilla ja nuolukivillä sekä hirvijahdin yhteydessä Oma Riistan hirvihavainnoinnilla. Näiden havaintojen pohjalta suunniteltiin kunkin hirvieläinlajin verotusta hirvijaoston toimesta. Hirvijaoston porukka vei nuolukiviä maastoon 20 kpl. Myös muut hirviseurat / seurueet ovat vieneet runsaasti nuolukiviä metsään sellaisille alueille, jotka ovat seuramme käytössä pienriistametsästyksen.

Muita riistapeltoja jäsenten toimesta olivat myös Paasiniemessä 3 ha, josta osa hirvieläimille ja osa erilaisille riistalinnuille tarkoitettuja. Petäjäveden Hirvimiehet ry:n riistapello Kytömaässä, lähes keskellä Urrian lohkoa, oli 7,4 aaria kokoinen ja siis hirvieläimille tarkoitettu, mutta palveli se myös alueen pienriistaa.

Pienten hirvieläinten ruokintapaikkoja jäsenet ovat sijoitelleet ja huoltaneet eri puolella seuran maita hirvijaoston lisäksi noin 15 kpl. Näillä paikoilla ruokailee talven aikana riistaeläinten lisäksi lukuinen määrä talvehtivia lintuja korpista keltasirkkuun.

Eräkerholaisten ja hirvimiesten talkootyön tuloksia. Kuvat: Keijo Ekman ja Veli-Pekka Kivioja.

Kolopesijöille on jäsenten toimesta tehty pönttöjä telkälle 1 kpl ja muille pienemmille kolopesijöille 72 kpl. Näistä pöntöistä ison osan on luontoon vienyttä ja käyttöön asettanut Petäjäveden Luonto ry:n jäsenet. Tämä pönttöhomma heidän kanssaan on mitä parasta yhteistyötä luonnon hyväksi.

Seuran jäsenten toimesta laskettiin kolme kesä- ja kaksi talvikolmiota. Kolmiovastaavina toimivat Tarmo Ketola, Antti Eskelinen ja Ville Pätynen. Urriin kolmion pitkäaikaisen ansiokkaan laskennan johdosta seuramme sai Harto Linden -palkinnon.

Vesilintujen pistelaskentoja laskettiin yhteensä 81 kertaa, mikä on varmaan metsästyseurojen tasolla valtakunnan kärkipäätä. Vesilintulaskentojen koordinaattorina toimi Lauri Ijäs. Näistä kaikista laskennoista ja niiden tuloksista Pentti Valkeajärvi ja Lauri Ijäs kirjoittavat tarkemman selvityksen kevään Eräviestiin. Sen verran niistä voi jo tässä todeta, että meitä metsästäjiä huolestuttavat kanalintukannat eivät vieläkään lähteneet odottamaamme nousuun kevään otollisista säistä huolimatta. Myöskään vesilintujen kohdalla laskennat näyttivät, ettei kannoissa juurikaan tapahtunut positiivista nousua. Olemme olleet mukana Palo- ja Hyttisuon vesilintukosteikko hankkeissa, joiden suunnitelmat saatiin valmiiksi vuoden aikana. Jospa näiden hankkeiden toteuduttua vesilintutilanne edes vähän kohentuisi.

Pienpetoja on jäsenemme pyytäneet entiseen tapaan aktiivisesti porukalla tai yksin. Saaliiksi pienpetoja on saatu seuraavasti. Mäyrä 28 kpl, kettu 44 kpl, supikoira 100 kpl, minkki 5 kpl, näättä 7 kpl ja varislinnut 58 kpl. Kaikkia näitä saaliita ei ole saatu Erämiesten alueelta, vaan joukossa on myös muualta saaliiksi saatuja pienpetoja. Vuoden pienpetopyytäjän tittelin saavutti Teemu Kortelainen 199 p. tuloksella. Teemun panoksesta pienpetopyytäjänä kertoo se, että hän keikkuu vuodesta toiseen kilpailun kärkisijoilla.

Tässä Eräviestissä kerrotaan tarkemmin saalistilastoista ja niiden jakautumista eri lohkoille ja muualle Suomeen. Sepelkyyhky on kuitenkin pitänyt saalismäärältään ykkös-paikkaa jo jonkun vuoden saalistilastoissa ohittaen vesilintu- ja jänissaaliit.

Kaistinmäkeen riistapelto

Ville Pätynen

Seuramme jäsenet Perttu Karjalainen ja Antti Rontti perustivat omalle maalleen Kais-tinmäkeen uuden riistapellon kesällä 2023. Riistapelto sijaitsee suurjännitelinjan alla. Sähkölinjan alla oleva maapohja on yleisesti joutomaata, koska siinä ei voi metsää kas-vattaa. Näin ollen se soveltuu hyvin vaikka riistapelloksi.

Innokkaat pellon tekijät saivat apua sähkölinjalla urakoineelta sähköyhtiön kaivinko-neelta, joka poisti isompia kiviä pelloksi tulevalta alueelta. Loppu urakointi suoritettiin omalla traktorilla sekä mönkijää apuna käyttäen. Riistapellon pinta-alaksi tuli noin 0,14 ha. Peltoon kylvettiin hernettä, ohraa ja kauraa käsinkylvönä. Syksyllä todettiin kasvus-tojen itäneen hyvin. Pellossa ruokaili riistakamerakuvien perusteella ainakin jäniksiä, kyyhkyjä ja kauriita.

Kaistinmäen riistapellon teko vauhdissa. Kuva: Ville Pätynen.

Riistanhoito ennen ja nyt - aina Erämielille tärkeää

Tarmo Ketola ja Pentti Valkeajärvi

Riistanhoito on ollut perinteisesti Petäjaveden Erämiesten tärkeitä toimintatapoja ja juontaa juurensa 1960-luvun loppupuolelle, jolloin seuraan perustettiin riistanhoitojaosto. Riistanhoitoa oli toki harjoitettu itsenäisesti jäsenten toimesta jo aiemmin, muun muassa jäniksille heinää viemällä ja haapoja kaatamalla, ja telkänpönttöjä rakentelemalla. Riistanhoitojaoston suurimpia ponnistuksia lienee 1972 aloitettu teerien talviruokinta, joka alkoi Lehtimäen aukolta ja sen pikkuhiljaa muututtua taimikoksi ruokinta siirtyi 1976 Teerijärvensuolle. Riistanhoitotyöhön sitoutumista kuvaa hyvin se, että teerien ruokinnan kauratkin kasvatettiin joinain vuosina itse Paanasen ja Ijäksen pelloissa. Toisinaan maksaja löytyi muualta ja useina vuosina ruokinta rahoitettiin Jyväskylän yliopiston teeritutkimusten osana.

Heinäntekotalkoissa Sillanpäässä 1983, Tannerin Heimo vasemmalla. Kuva: Pentti Valkeajärvi.

Teerien ruokinta loppui jo vuosia sitten tutkimustoiminnan hiivuttua, ja seuran alkuvuosien aktiviteeteistä ehkä selkeimmin edelleen jatkuva toimi on jänisten talviruokinta. Talviruokinnalla on tarkoitus helpottaa lumitalvien aikana jänisten ravinnonsaantia. Useana vuonna heinätalkoita on tehty mm. Sillanpäässä, josta heinät on kuivuttuaan ajettu Repolan kämpän heinäkatokseen, joka valmistui 1999. Heinäkatosten määrää lisättiin voimakkaasti 70-luvun loppuvuosina ja 90-luvun aikana. Heinäkatoksia oli 2000-luvun alkupuolella jo satakunta kappaletta. Osa näistä ruokintapaikoista on edelleen käytössä ja katseltavissa / löydettävissä kartalta uudempien kanssa Tracker-sovellukseen saatavan karttapohjan avulla.

Jänisten lisäksi hirvieläimiä kiinnostavat riistapelot. Riistapeltoja onkin tehty vuosien saatossa yhteistyössä hirvenmetsästäjien kanssa mm. Kytömäkeen. Kytömaen suopelon lisäksi avattiin muutama vuosi sitten kuivemmalle maalle uusi riistapelto, joka on huomattavasti viljavampi ja myös eläimiä paremmin houkuttava. Perinteisesti käytetyn kauran lisäksi riistapeltoihin on nykyään saatavilla sopivia siemenseoksia niin hirville kuin kauriillekin. Riistapeltoja on ollut aikojen saatossa mm. Viitalassa, Repolassa, Silanpäässä, Pirttijoella, Pekkalassa, Ijäksessä, Ruorasessa, Pakolanperällä, ja varmasti monessa muussakin paikassa, jossa vain sopivia peltoheittoja tai pientareita on ollut tarjolla tai talouskäytön ulkopuolella.

Viimeisen parinkymmenen vuoden aikana on riistanhoitoon tullut lisiä. Perinteisten telkänpönttöjen lisäksi myös heinäorsalle on tehty erittäin hyvin toimivia keinopesiä heinästä ja kanaverkosta. Elinympäristöjen kunnostamisen ja säilyttämisen tai pesimäpaikkojen tekemisen hyödyt onkin hyvin tunnistettu, mutta riistan ruokinta sen sijaan on enemmän kyseenalaistettuna. Kiinteät ruokintapaikat voivat lisätä peto- ja tautiriskiä ja muualta riistaa houkuttelevien ruokintapaikkojen yhteydessä metsästyös voi muodostua helposti liialliseksi.

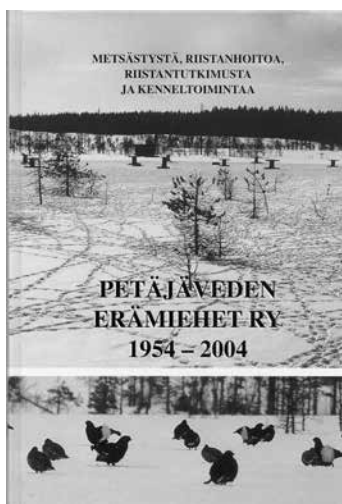

Palojoen 2024 valmistunut kosteikko ilmasta kuvattuna (Kuva: Tuomo Laitinen, Keski-Suomen vesiensuojeluyhdistys). Kosteikko toimii vesiensuojelukosteikkona korkean veden aikaan, jolloin vesi pakottuu kosteikolle jokiuoman ylimmän padon purkuputken jäädessä vesimassoille liian pieneksi. Tulvan laskeessa vedet eivät laske kosteikolta yhtä nopeasti kuin joessa, maavallien, syvempien alueiden ja kosteikon purkuputken kapeuden takia. Tällä tavoin vedessä olevalle kiintoainekselle jää enemmän aikaa laskeutua pohjaan ja tarttua kosteikon kasvillisuuteen. Kosteikolla onkin tarkoitus parantaa alpuolisten järvien vedenlaatua ja siten hyödyttää alueen asukkaita. Petäjäveden kunnan entiselle turvesuolle rakennettuun kosteikkoon on saatu varoja ELY-keskukselta, Petäjäveden kunnalta ja metsästyssseuroilta. Metsästyssseurat osallistuvat kustannuksiin pääosin talkoilemalla.

Edellä kerrottu on myös pidettävä mielessä, kun 2024 keväällä valmistuneen Palosuon kosteikon käyttöä suunnitellaan. Palosuon kosteikko on alun perin vesiensuojelukosteikoksi tarkoitettu, mutta sorsalintuja ei ole myöskään sen suunnittelussa unohdettu. Tämän kunnan maille tehdyn kosteikon suunnittelussa ja toteuttamisessa on vahva Petäjaveden Erämiesten käden jälki ja tulevat kaudet näyttävät miten tämänkaltainen vanhalle turvesuolle tehty useamman hehtaarin kosteikko parantaa vesilintukantoja ja alapuolisten järvien vedenlaatua.

Erämiesten historiikkia (1954-2004) ja vuotuisia toimintailmoituksia lukiessa on selvää, että talkoot ovat vain murto-osa Erämiesten toimintaa ja riistanhoitoa tehdään hurja määrä itsenäisesti omien toimien ja metsästyksen ohessa. Lisäksi metsästyslajeista pienpetopyynti on mitä tärkeintä riistanhoitotyötä. Ehkä näkyvin yhteinen ja toistuva talkootyö on riistakolmiolaskennat, joiden avulla arvioidaan valtakunnan riistatiheyksiä. Riistanhoitojaosto on järjestänyt vuosittain riistakolmioiden laskennat erityisesti Urriin kolmiolla, joka kuuluu Suomen vanhimpiin ja keskeytyksettä laskettuihin kolmioihin. Tästä pyyteettömästä työstä seura sai 2024 vuonna Harto Linden -palkinnon, joka jaettiin riistalaskennoissa ansioituneille seuroille vasta toista kertaa.

Riistalaskennoista välittyvät Suomen lajiston pitkäaikaismuutokset. Vaikka monen metsäeläimen, kuten jäniksen, teeren ja metson lukumäärät ovat normaalisti melkoisesti vaihtelevia, on vaihtelusta huolimatta kehityssuunta valitettavan huono. Voimme kuitenkin melko hyvällä omallatunnolla todeta, että lajien yksilömäärien hiipumisesta ei voi syyttää Petäjaveden Erämiesten riistanhoidon aktiivisuutta ja pitkäjänteisyyttä, pienpetopyyntejä tai ylipäättään yritystä, vaan kyseessä on valtakunnallisesti havaittu metsälajien lukumäärien lasku.

Oi niitä aikoja. Oli teeriä ja innokkaita kurojen raahaajia, nyt puuhailaan muilla tavoilla riistan parissa. Kuvat Pentin albumista.

Pilkkikisat ovat suosittuja, tässä palkintojen jako Teerijärvellä 1990-luvulla. Kuva: Pentti Valkeajärvi.

Suunnitelmia vuodelle 2024

Jaana Ahonen, Veli-Pekka Kivioja ja Keijo Ekman

Hallitus

Toimintakauden 2024 myötä Petäjäveden Erämiehet ry saavuttaa jälleen hienon merkkipaalun kauden ollessa seuran 70:s toimintakausi. Juhlavuosi tulee näkymään Erävies-tissä erikoisnumerona ja kesällä juhlistamme saavutusta yhteisen juhlan merkeissä.

Tuleva toimintakausi sisältää useampia talkootöitä: Repolan kämpän pönttöuunin uusia ja siihen liittyvät työt sekä yhteistyössä muiden seurojen kanssa talkoot Palosuon kosteikolla. Lisäksi tulemme osallistumaan rhy:n ampumaratojen kunnostukseen. Mikäli tarkoitukseen soveltuva tila löytyy, talkoillaan porukalla myös riistanhoitoyhdistyksen mahdollista tulevaa sisäampumarataa.

Nuorisotoiminta nähdään Petäjäveden Erämiehet ry:ssä keskeisenä osana tulevaisuudessaakin.

Edeltävien toimintakausien tapaan tulemme järjestämään koetoimintaa ja tarjoamaan maastoja niitä tarvitseville. Lisäksi suunnitteilla on ammuntakoulutuksia niin haulikko- kuin kivääriradallakin, erityisesti kesäkaudella. Seuran jäseniltä on tullut toiveita myös riistankäsittelyyn liittyvistä koulutuksista ja mahdollisuudesta päästä tutustumaan eri jahtimuotoihin. Toiveet on otettu huomioon ja pyritään toteuttamaan mahdollisimman kattavasti.

Seuran jäseniltä toivotaan aktiivista osallistumista toimintaan ja sen kehittämiseen myös toimintakaudella 2024.

Hirvijaosto

Hirvijaoston toimintaa kehitetään ja aktivoidaan jäsenistöä osallistumaan yhdistyksen toimintaan. Muutoin noudatetaan Petäjäveden Erämiehet Ry:n (Seura) yleistä toimintasuunnitelmaa. Hirvijaosto kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa ennen seuran yleisiä kokouksia. Tarkoituksena on, että Hirvijaosto tekee esityksiä asioista ja jäsenistöstä seuran johtokunnalle ja yleiselle kokoukselle.

Keväällä tehdään mahdollisuuksien mukaan riistapeltoja. Hirville sijoitetaan nuolukiviä ja ylläpidetään peuraruokintapaikkoja.

Kaikki jäsenet osallistuvat riistan laskentaan ja havaintojen tekoon pitkin vuotta. Jäsenen tulee pitää tilastoa saaliistaan ja luovuttaa tiedot yhdistykselle. Havainnot hirvikannan suuruudesta tehdään metsästyksen aikana.

Onnistuneita kaatoja Metsäkullmalla ja Kintaudella. Kuvat: Veijo Honkanen ja Veli-Pekka Kivioja.

Hirviä, peuroja ja kauriita metsästetään Kintauden alueella. Lupia haetaan Petäjäveden yhteisluvalla.

Jäsenet ovat velvollisia noudattamaan metsästäessä hyviä metsästystapoja. Hirven/peuran metsästyksen liittyvistä säännöistä sovitaan seuran yleisessä vuosikokouksessa. Hirvenmetsästyksen liittyvistä käytännöistä sovitaan jahtiin osallistuvien kesken ennen jahtia pidettävässä kokouksessa. Hirvitorneja uusitaan metsästysalueella. Kaikki jäsenet osallistuvat luvattoman metsästyksen ja koirakurin valvontaan.

Hirvijaoston jäsenet osallistuvat Koskensaaren ampumaradan kunnostustalkoisiin. Jäsenet ovat velvollisia huolehtimaan ampumataidostaan. Jäsenet osallistuvat mahdollisuuksien mukaan ampumarjoituksiin ja -kilpailuihin.

Jäsenet osallistuvat mahdollisuuksien mukaan SML:n Keski-Suomen piirin, Riistakeskus Keski-Suomen sekä Petäjäveden rhy:n järjestämiin tilaisuuksiin.

Naapuriseurojen ja riistanhoitoyhdistyksen yhteistyötä ylläpidetään ja osallistutaan riista yms. tutkimuksiin. Pidetään yhteyttä maanvuokraajiin ja muihin osallisiin. Jahtikauden päätteeksi jaetaan maanomistajille kaatopaloja kiertävän listan mukaan.

Tontille tehtäviä investointeja: Parkkipaikalle ajetaan mursketta.

Kenneljaosto

Näyttäisi, että alkanut vuosi tuo kenneltoimintaan monia uusia toimintamuotoja. Eikä vähiten seuramme innokkaiden naisjäsenten toimesta, sillä he ovat lähes poikkeuksetta metsästyskoiraharrastajia. Myös monet, jo vuosia mukana olleet toimintamuodot, pitävät pintansa seuramme kenneltoiminnassa.

Koirakokeissa käyntiä aloittelevia jäseniämme pyrimme tukemaan monin tavoin, esimerkiksi hankkimalla koirakoille tuomareita. Seisojaharrastajille järjestämme yhteisiä koulutustapahtumia tarpeen mukaan ja haavakoiden sekä hukkaan menneen riista talteenottoa edistämme myös kaikin mahdollisin keinoin. Lisäksi tulemme luovuttamaan koemaastoja oppaineen eri koemuotojen käyttöön.

Kannustamme jäseniä koirineen kokeisiin ja näyttelyihin. Tapahtumista tiedotetaan seuran nettisivuilla ja whatsapp -ryhmässä. Tulevia tapahtumia:

- » Näyttelykoulutus.
- » Jäljestyskoulutus.
- » Vesiriiistikoulutus seisojille ja noutajille
- » Seisojien kenttäkoulutus.
- » LUME kokeet.
- » Noutajien yhteisharjoitukset.

Riistanhoitojaoston suunnitelmia

Alkaneen vuoden toiminta pohjaa jo pidemmän ajan totuttuihin toimintoihin. Hirvi- jaosto toteuttaa riistapelot edellisten vuosien tapaa Lintulaan ja Tuohimäkeen. Myös Paasiniemen ja Kaistinmäen riistapelot toteutetaan kesän aikana. Hirvi- jaoston toimesta toteutetaan pienten hirvieläinten talviruokintaa kolmella kohteella entiseen tapaan. Myös yksittäisten jäsenten toimesta toteutetaan erilaisia riistan ruokintoja eri puolilla seuran aluetta.

Myös muut alueillamme hirvieläimiä metsästävät seurat/seurueet toteuttavat pienten hirvieläinten ruokintaa alueilla, josta myös pienriista hyötyy talven aikana. Hirvi- jaosto vie luontoon nuolukiviä tarpeen mukaan. Ostamme heinäa pienpaaleissa noin 130 paalia alueemme viljelijöiltä. Järjestämme riistanhoitotalkoita tarpeen mukaan.

Alueellamme lasketaan neljä kesä- ja talvikolmiota. Pohditaan myös mahdollisuutta perustaa uusi kolmio Kumpu-Töysänperä -alueelle, jonka laskennat hoitaisivat innokkaat naismetsästäjämme. Yhteistyötä tämän uuden kolmion laskennassa voisi tehdä myös Kuivasmäen metsästyseuran kanssa.

Vesilintujen pistelaskennan toteutamme myös vanhojen pisteiden osalta, sekä otamme osaa keväällä järjestettävään vesilintulaskentakoulutukseen, minkä pohjalta pyrimme saamaan joitain uusia laskentapistettä. Otamme myös mukaan niin sanotun poikueiden kiertolaskennan ainakin osilla laskentapistettä. Kannustamme myös jäseniä atlashavainnointiin toteuttamiseen erityisesti kana- ja vesilintujen osalta, mutta myös muiden lintujen havainnointiin pyrimme ottamaan osaa.

Hirvieläinten kantaseurantaa toteuttaa hirvi- jaosto riistakameroin ja metsästyksen yhteydessä tehdyin havainnointiin.

Vesilintujen elinympäristöjen parantamiseen otamme osaa, niin Palo- kuin Hyttisuon kosteikkohankkeiden osalta mahdollisuuksiemme mukaan. Näillä kosteikkohankkeilla niiden toteuduttua pyrimme turvaamaan taantuvien vesilintujen poikueuoton parantamista ja samalla turvata vesilintujen metsästystä myös tulevaisuudessa.

Pienpetojen pyynti jatkuu myös edellisvuosien tapaan porukkajahtina tai yksittäisten jäsenten toimesta. Porukkajahteihin ovat asiasta kiinnostuneet jäsenet tervetulleita.

Annamme myös apua rhy:n SRVA -toimintaan koulutettujen koirien muodossa. Seuramme kenneljaosto auttaa haavakoiden tai muuten hukkaan menneiden riistaeläinten etsinnässä ja jäljestämisessä. Avustajien yhteystiedot löytyvät seuran nettisivuilta.

Erialaisten kolopesijöiden pönttöjä rakennamme yhdessä alueemme koulujen kanssa, sekä yksittäisten jäsenten toimesta. Uusien telkänpönttöjen paikat kirjataan seuran metsästysaluekartalle, josta niiden peittävyttä metsästysalueillamme voi seurata. Pyrimme myös rakentamaan uusia jänisten ruokintakatoksia ainakin vanhojen rikkoutuneiden tilalle.

Poikuelaskennoista riistakolmioihin

Pentti Valkeajärvi ja Lauri Ijäs

Valtakunnalliset metsäkanalintujen poikuelaskennat alkoivat 1960-luvun puolivälissä silloisen Riistantutkimuslaitoksen toimesta. Petäjäveden Erämiehet osallistui laskentoihin vuodesta 1968 alkaen. Poikuelaskennassa kuljettiin kolmen miehen ryhmässä 20 metrin välein parhaita lintumaita kuten esimerkiksi soiden reunoja ja muita vaihtumisvyöhykkeitä seurailleen. Tavoite oli kävellä 3-4 päivän aikana 60 kilometriä, mutta yleensä tyydyttiin jonkin verran lyhyempään matkaan. Laskentareitti kierteli aluksi Pengerjoella varsinkin Syrjäharjun maisemissa, mutta 1970-luvun alussa painopiste siirtyi Urriangerän suunnalle, kun seurakunnan maat saatiin seuralle.

Historiallisen ensimmäisen kolmen miehen ryhmän muodostivat Pengerjoen miehet Osmo Neijonen (puheenjohtaja), Kalevi Neijonen ja Erkki Lampinen. Kovia metsämihiä jokainen. Säilyneiden muistiinpanojen perusteella retkellä tavattiin 98 kanalintua. Niistä lähes 20 % oli metsoja, 34 % teeriä, riekkoja saman verran ja pyitä runsaat 10 %. Kuulostaa suurelta määrältä, mutta kun lasketaan lintumäärä 100 hehtaaria kohden, niin päädytään tiheyteen 27 lintua/km². Se on vain parikymmentä prosenttia suurempi kuin myöhempien kolmiolaskentojen keskiarvo 23 lintua/km² Urriangerän kolmiolla. Meidän oma vuosikymmeniä kestänyt urakkamme alkoi vuosina 1969 ja 1970. Alkuvuosien ahkerista samoilijoista voisi mainita myös Paavo Niileksen ja Erkki Paanasen.

Riekon tuolloinen runsaus hämmästyttää etenkin näin jälkikäteen. Riekkoja oli yhtä paljon kuin teeriä vielä tuossa ensimmäisessä laskennassa, mutta myöhemmissä laskennoissa selvästi vähemmän. Syrjäharjun takamaiden suot olivat hyviä riekkomaita tuohon aikaan. Pian alkoi kuitenkin riekon voimakas taantuminen, joskin vielä 1970-luvun puolivälissä niitä havaittiin laskennassa. Saalistilastossa riekko näkyi viimeisen kerran 1996. Muistissa on monet hauskat kohtaamiset niiden kanssa varsinkin metsästysaikaan. Riekko rauhoitettiin Keski-Suomessa vuonna 2001, ja näillä näkymin melko pysyvästi.

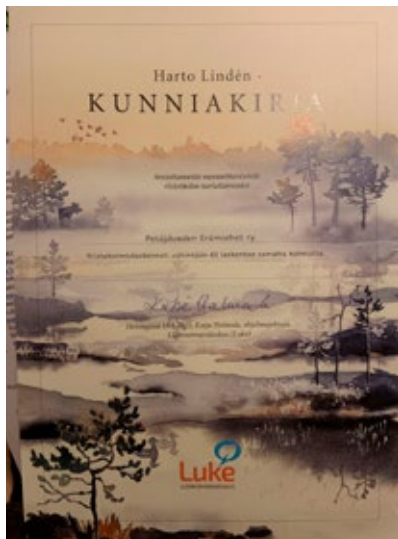
Riistantutkimus siirtyi vuonna 1971 perustetun Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen (RKTL) tehtäviin. Poikuelaskentoja jatkettiin tutkija Paavo Rajalan johdolla parikymmentä vuotta. Tämä laskentamuoto tuli kuitenkin tiensä päähän 1980-luvun puolivälissä. Se koettiin liian raskaaksi toteuttaa vuodesta toiseen ja innostus hiipui vähitellen, niin meidänkin seurassa.

Professori Harto Lindénin johdolla kehitettiin uusi laskentamenetelmä, jossa niin ikään kolmen henkilön ryhmä kävelee poikuelaskennan tapaan rinnakkain kolmiomuotoisen reitin (3x4 km) kirjaten havainnot kanalinnuista ja muutamista muistakin metsän eläimistä. Tämä riistakolmiolaskenta aloitettiin 1988 ja se saavutti nopeasti metsästäjien suosion. Pienempi työmäärä motivoi, ja myös tulokset ovat aiempaa käyttökelpoisempia. Nyt saadaan todellisia tiheyslukuja linnuista metsämaan pinta-alaa kohden ja myös elinympäristötietoa, kun eläinten sijainti merkitään kartalle.

Urrian riistakolmio on laskettu keskeytyksettä vuoden 1988 kesästä lähtien ja talvikolmio myös sen alusta lähtien eli vuodesta 1989. Suunnittelimme reitin yhdessä Tannerin Heimon kanssa, joka oli tuolloin seuran puheenjohtaja. Ensimmäisellä kerralla kävelimme kolmestaan retkemielellä koko reitin 12 km välillä nuotiolla istuen. Tuolta reissulta kirjattiin runsaasti kanalintuja, 42 siivekstä / 100 ha. Koko laskentakauden paras tulos saatiin kuitenkin 2005, jolloin lintuja oli 61 kpl / 100 ha. Se on paljon verrattuna viime vuosien pariin kymmeneen lintuun. Kesälaskentoja on kertynyt vuoteen 2023 mennessä 36 kpl. Talvilaskentoja ei ole aivan täyteen 35 kpl, sillä pari kolme lumetonta talvea on estänyt jälkien havaitsemisen.

Näin pitkä laskentajakso (vähintään 65 laskentakertaa samalla kolmiolla) on siinä määrin harvinaista, että Erämiehet palkittiin tästä riistatiedon kartuttamisesta viime vuonna Harto Lindén -kunniakirjalla toisena seurana Suomessa. Olkaamme seurana siitä ylpeitä ja varsinkin kaikki laskentoihin osallistuneet ja kannustakoon tämä jatkamaan tärkeää tehtävää oman harrastuksen puolesta. Suurkiitokset kaikille laskijoille.

Kunniakirjan perustaminen on kunnianosoitus edesmenneelle laskentojen kehittäjälle. Seuramme 50-vuotisjuhlassa 2004 Harto Lindén oli esitelmöimässä yhtenä pääesiintyjistä. Meillä molemmilla oli kunnia tuntea Harto jo opiskeluajoilta lähtien ja myös riistatutkimustemme kautta. Valitettavasti hän menehtyi äkilliseen sairauskohtaukseen joitakin vuosia sitten pian eläköitymisensä jälkeen.

Vuonna 2023 Erämiehille myönnetty kunniakirja ja sekä kirjoittajat laskentareissulla makkaratulilla Teerijärven rannalla 1972. Kuvat: Pentti Valkeajärvi.

Meidän runsaan parinkymmenen vuoden vetovastuun jälkeen Ketolan Tarmo jatko i porukan kokoamista Urrian kolmioreitille tähän vuoteen asti. Nyt on pallo laskennan järjestämisestä siirtynyt Harri Kosuselle. Pengerjoen kolmiosta on vastannut Antti Eskelinen. Metsäkulman kolmion hoitaa Metsäkulman Erä yhteistyössä Erämiesten kanssa. Kintaudelle perustettiin myös uusi kolmio, joka sijaitsee valtatie eteläpuolella. Se laskettiin ensimmäisen kerran viime talvena.

Riistakolmiolaskennat 2023-2024 ja kehityksen tarkastelua

Pentti Valkeajärvi, Tarmo Ketola ja Harri Kosunen

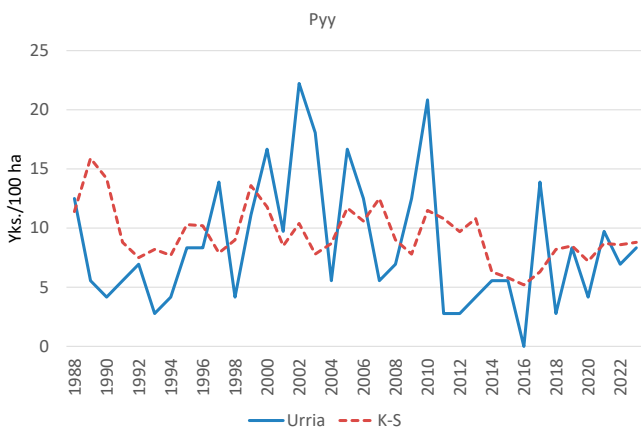
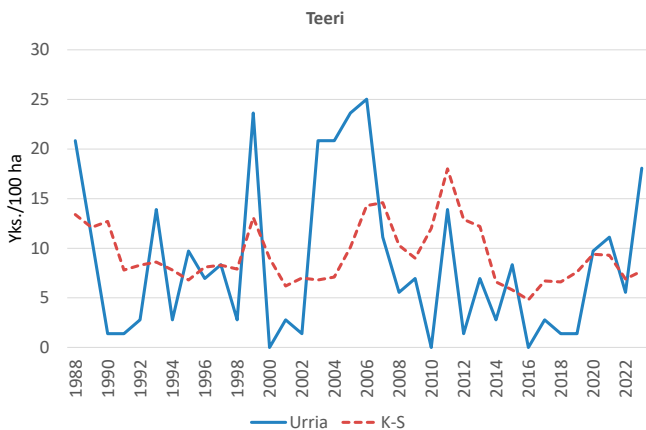
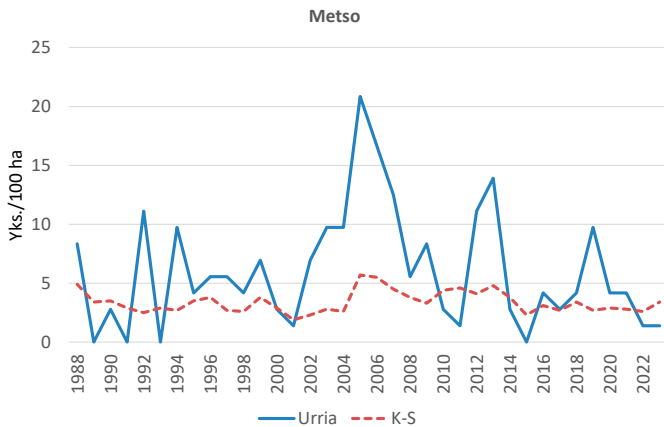
Lämmin kesäkuu antoi lupauksia

Kuten muistamme, viime vuoden kesäkuu oli hyvin lämmin, ja antoi toivoa hyvästä poikastuotosta. Tämä tavoite toteutuikin jossakin määrin Keski-Suomen laajuudessa, sillä vuoteen 2022 verrattuna metsokanta vahvistui 31 % ja teerikanta 12 %, mutta pyyn kohdalla kanta säilyi käytännössä ennallaan. Metsotiheys oli 3,4, teerien 7,7 ja pyiden 8,8 lintua/100 ha.

Urrian reitillä tavattiin elokuun laskennassa yksi metso, 13 teertä ja 6 pyytä. Sadalle hehtaarille laskettuna tiheysluvut ovat metsolle 1,4, teerelle 18 ja pyylle 8 lintua. Edelliseen vuoteen verrattuna tiheydet ovat samalla tasolla metsolla ja pyyllä, mutta teeriä osui eteen sattumalta kolminkertainen määrä. Usean teeripoikueen löytyminen lupasi syksylle sellaista siipien ropinaa, että teerikiintiö nostettiin kolmeen lintuun. Syksyllä teerimaisemia kävellessä taisi kuitenkin osoittautua todeksi Petäjavedelläkin lähinnä tuo maakunnan keskimääräinen tilanne, sillä suuria teeriparvia ei juurikaan nähty. Saaliskin kasvoi vuoden 2022 lukemasta vain neljällä linnulla 25 teereen.

Urrianperä on aina ollut vahvaa metsoaluetta. Koko 36-vuotisen seurannan keskiarvo 6 lintua/100 ha on lähes kaksinkertainen maakunnan keskiarvoon (3,4/100 ha) verrattuna. Tiheyden vaihteluväli 0 - 20 kertoo alueellisesta potentiaalista, suotuisista metsometsistä, mutta myös petojen ja sään tuomista riskeistä ja sattumahavainnoista. Teeren ja pyyn osalta maakunnan tiheysluku (9,5) kuitenkin ylittää meidän kolmion arvon (8,5). Metsökäyrästä nähdään, että huippuvuodet koettiin 2000-luvun alkupuolella, mikä pitää paikkansa laajemminkin. Itse asiassa 2000-luvulla metsotiheys on ollut 30 % korkeampi kuin 90-luvun puolella. Viime vuosina on oltu kuitenkin aika alhaisissa lukemissa.

Metsäkulman kesäreitillä tavattiin elokuun 2023 alussa 5 metsoa (3 koppeloa), 2 teertä ja 23 pyytä, yhteensä 30 kanalintua. Reitille osui useita pyypoikueita ja yksi metsopoukue. Pengerjoella lintuja havaittiin yhteensä 22, joista 2 metsoa, 14 teertä ja 6 pyytä. Lukema on jokseenkin sama kuin edellisenä vuonna.

Metson, teeren ja pyyn tiheydet Urrian riistakolmiolla sekä Keski-Suomessa 1988 - 2023.

Jänis, kettu ja orava vahvassa taantumassa

Lumesta ei ollut puutetta laskentoja kevättalvella 2024 suunniteltaessa, mutta siitä huolimatta sääolot voivat olla oikukkaat. Urrian reitti saatiin kuljettua, eikä yhtenäiseen aikasarjaan tullut katkosta. Jatkuvat suojasäät tai uuden lumen puute helmikuussa johti siihen, että Metsäkulman ja Pengerjoen kolmiot jäivät hiihtämättä. Haastavista oloista huolimatta Kintaudelle perustettu uusi kolmioreitti kuljettiin helmikuussa 2024 ensimmäisen kerran läpi Pätyksen Ville johdolla.

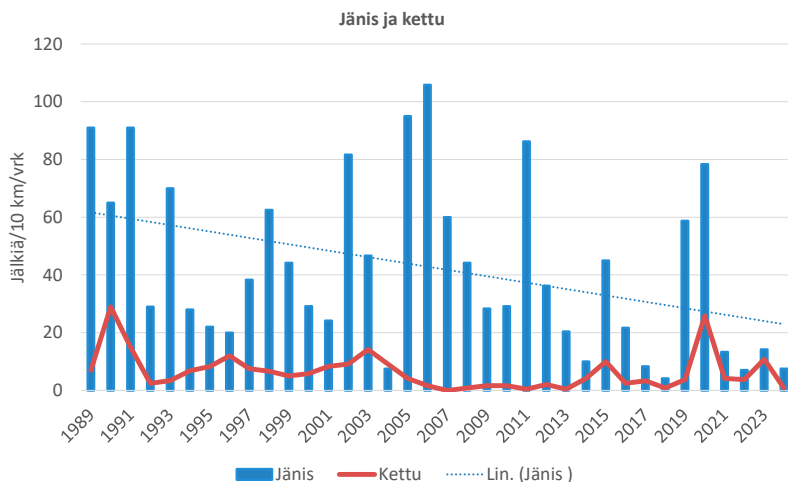
Urrian riistakolmion laskijat tauolla kesällä 1989. Kuvat: Pentti Valkeajärvi

Urrian kuolmioreitillä tavattiin 45 jälkeä ja yksi metso. Jälkikertymää tuli kahdelta vuorokaudelta. Nisäkkäistä reitillä esiintyivät jänis, kettu, hirvi näätä, kärppä, lumikko, supikoira ja saukko. Metsäjäniksiä oli eniten loikkinut hiihtäjien edessä niin, että ylitysjälkiä esiintyi 18 kohdassa. Yhtä vuorokautta kohden se tekee 7,5 jälkeä/10 km. Vain kaksi kertaa koko seurannan aikana jäniksiä on osunut reitille vähemmän.

Jäniskannan taantumisesta koko eteläisessä Suomessa on uutisoitu laajalti ja sama suunta näkyi meidänkin seurannoissa. Vertaamalla laskennan alkuvuosien (1988-1999) ja 2000-luvun keskiarvoja (51/38,5), saadaan taantumaa suuruudeksi noin 25 %. Vaihtelu on ollut voimakasta, johon on osaltaan vaikuttanut erilaiset laskentasäät eri vuosina. Pitkässä aikasarjassa tällaiset häiriötekijät kuitenkin tasoittuvat.

Rusakon runsastumisen jokainen on pannut merkille ja sen on arveltu heikentävän metsäjäniksen kantaa risteymien ja kilpailun kautta. Kulunut pitkä talvi on ankaruudestaan huolimatta ollut valkoisen talvipuvun vaihtaville eläimille suojautumisen puolesta edullinen, joten edellytyksen kohtalaisille emojäniskannoille alkaneella lisääntymiskaudella lienevät olemassa. Suotuisan kesän varaan jää kuitenkin paljon.

Ketun jälkijonoja reitillä on havaittu keskimäärin 6 kpl/10 km, mutta siinäkin on esiintynyt aikamoista vaihtelua. Taantumaa on ketunkin kohdalla pitkässä juoksussa. 1900-luvun lopun kettutiheydestä (9,4) on tultu 40 % alaspäin, kun verrataan 2000-luvun keskiarvoon (5,2). Kettukannan lähes kymmenvuotinen ”katokausi” osuu mukavasti lintukantojen nousun aikoihin, mutta tuskin paljoo selittää kanalintukantojen vaihtelua.

Jäniksen ja ketun jälkimäärät (kpl/10 km) Urrian riistakolmiolla sekä jäniksen trendiviiva 1989-2024.

Hirviä ei ole Urrian reitillä tavattu läheskään joka vuosi. Ensimmäisen kymmenen vuoden aikana niitä ei ilmeisesti kirjattu, ainakin merkinnät puuttuvat. Keskimäärin 3 hirvenjälkeä/10 km on tilastoitu ja näätäeläinten osalta 5 jälkeä/10 km. Lumikoita on tässä luvussa lähes puolet. Näätäeläinten, varsinkin karpän ja lumikon, lyhytjaksoiset kannanvaihtelut kytkeytyvät vahvasti myyräkantojen vaihteluun. Pitkässä juoksussa myös näiden kehitys on ollut alavireinen.

Oravakannan kehitystä voidaan pitää aika masentavana ainakin Urrian alueella ja laajemminkin. Seurantavuosia on nyt takana 36 kpl (1989 - 2024), ja niistä 10 vuotena oravia ei ole havaittu lainkaan reitillä. Keskimäärin jälkiä on havaittu 4 kpl/10 km. 1900-luvun loppuvuosia ja 2000-lukua vertaamalla saadaan taantumaksi 52 %. Nollavuosia on ollut kautta seurannan, mutta ero aiempaan on erityisesti siinä, että huippukannat ovat jääneet vaatimattomiksi parin viime vuosikymmenen aikana. Kun taannoin havaittiin jopa 30 jälkeä/10 km, niin viimeiseen viiteentoista vuoteen ei ole kertaakaan ylletty kymmenen jäljen indeksiin. Pidän keskeisenä syynä vanhojen kuusikoitten vähenemistä tai suorastaan puuttumista nykyään ja metsien mäntyvaltaisuutta

*Riekkoo saa mennä etsimään pohjoisemmasta, mutta rusakoita löytyy lähempääkin.
Kuvat: Veijo Honkanen ja Pentti Valkeajärvi.*

Vesilintulaskennat osoittavat voimakasta kantojen taantumista

Lauri Ijäs

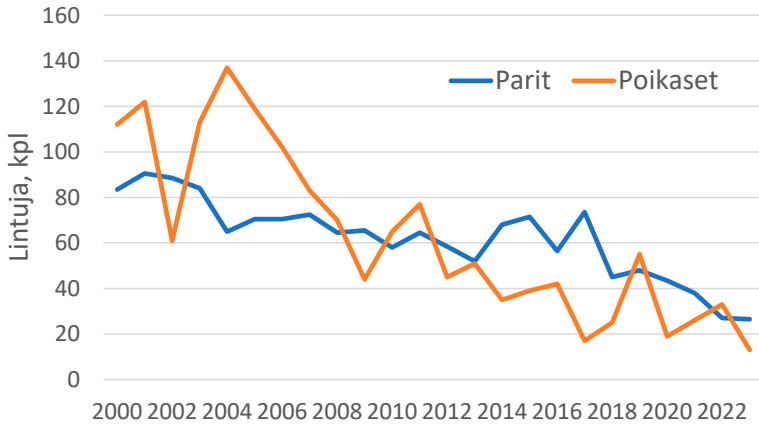
Petäjävedellä vesilintujen laskentaa tehtiin vuonna 2023 lähes 30 kohteella eri puolilla pitäjää. Perustettuja laskentapistettä on yhteensä 32, mutta joillakin kohteilla laskennat jäivät eri syistä tekemättä. Laskentoihin on perinteisesti osallistunut kymmenkunta metsästäjää ja lintuharrastajaa. Pesivän lintukannan kokoa arvioidaan kahdesti toukokuussa tehtävällä parilaskennalla. Heinäkuussa on vuorossa kullakin kohteella kerran tehtävä poikuelaskenta. Laskentakertoja kertyi viime vuonna yhteensä 84.

Parilaskennoissa kirjataan lomakkeelle pesivien parien ja poikueiden lisäksi kaikki muutkin kohteella havaitut vesilinnut. Poikuelaskennat kuvaavat pesinnän onnistumista ja antavat tietoa metsästettävän kannan koosta.

Petäjävedellä tehtyjen parilaskentojen perusteella vesilintujen pesivä kanta oli vuonna 2023 viimevuotisella tasolla. Sinisorsia, telkkiä ja tukkasotkia laskettiin aavistuksen viime vuotta vähemmän, mutta taveja ja haapanoita puolestaan enemmän.

Poikuelaskennoissa lintujen kokonaismäärä jäi viimevuotista pienemmäksi. Vähennystä viime vuoteen oli 29 %. Tukkasotkien ja haapanoiden kannat olivat laskeneet eniten. Sinisorsia, taveja ja telkkiä oli 13 - 24 % viime vuotta vähemmän. Eri kohteiden välillä oli suurta vaihtelua ja useassa kohteessa ei havaittu yhtään aikuista vesilintua tai poikuetta.

Vesilintukannan kehitys

Vesilintujen pari- ja poikuelaskentojen (heinäsorsa, tavi, haapana, telkkä ja tukkasotka) lintujen yhteismäärän kehitys Hetteenlammilla, Syrjälammilla, Lahnajärvellä (parituloksissa myös Kelve ja Saarijärvi) vuosina 2000-2023.

Sinisorsakannalla menee muita sorsia paremmin. Kuva: Lauri Ijäs.

Selvästi eniten vesilintuja ja hyvin onnistuneita poikueita löytyi tänäkin vuonna laskennassa mukana olleelta kahdelta kalanpoikasten luonnonravintolammikolta. Niilläkin poikuelaskennassa havaitut lintumäärät olivat kuitenkin viimevuotista pienemmät.

Rehevämmillä lintujärvillä, kuten esim. Hetteenlammet, Lahnajärvi ja Saarijärvi, vesilintujen taantuma jatkui. Poikueita nähtiin kaikkein vähiten koko yli 20 vuoden laskentahistorian aikana. Niillä vesilintujen kokonaismäärä oli tänä vuonna selvästi alle viidesosan takavuosien määrään verrattuna.

Oheinen kuva havainnollistaa masentavaa kehitystä. Viiden viimeisen vuoden parilaskentojen keskiarvo on vain 44 % lähtövuosien 2000 - 2004 keskiarvosta ja poikaslaskennan lintumäärä vielä vähemmän eli 27 %. Lajeista telkän taantuma on ollut sekä aikuisten että poikasten osalta "vain" parikymmentä prosenttia. Laskentojen tärkeys korostuu näkyvästi pitkissä aikasarjoissa. Nähdään muutokset, jotka muuten jäisivät muistinvaraisiksi.

Vesilintulaskennoissa painopiste on pienissä lampikohteissa, joita Petäjavedellä riittää. Pienimmät laskentakohteet ovat kooltaan 1-2 ha, keskikoko on sentään noin 5-10 ha. Vesilintukantojen kokonaisarviointin kannalta olisi tärkeää, jos laskentakohteita olisi lisää myös suuremmilla järvillä. Isommille kohteille laskentapisteitä pitäisi perustaa useampia tai laskennan voisi kenties tehdä kiertoalaskentana esim. rantaa pitkin kävelen tai veneellä liikkuen. Vuosien välinen lintukantojen vertailu toimisi, jos laskennat kullakin kohteella toteutettaisiin samalla tavalla.

Laskentatiedot menevät mukaan valtakunnalliseen vesilintulaskennan tulosseurantaan. Valtakunnallinen isompi aineisto antaa laajempaa tietoa kantojen koosta ja pesintämenestyksestä. Laskentoja hyödynnetään vesilintujen metsästyksen suunnittelussa. Aineistot palvelevat myös pohdintoja, joissa arvioidaan syitä kantojen muutokseen ja keinoja vesilintukantojen elvyttämiseen. Laskentojen kautta tulee merkittävästi tietoja myös nyt käynnissä olevaan 4. valtakunnalliseen lintuatlaksen. Lintuatlas, jossa kartoitetaan pesimälinnustoa 10x10 km kokoisissa ruuduissa, alkoi vuonna 2022 ja jatkuu vuoteen 2025.

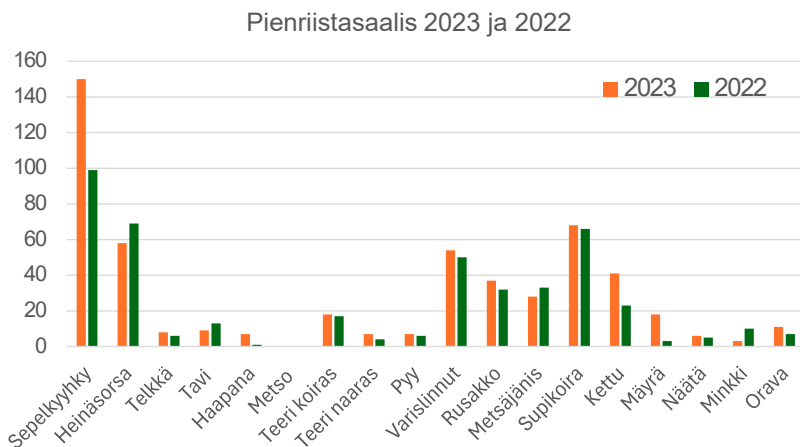
Pienriistasaalis 2023 ja pitkän aikavälin kehitys

Pentti Valkeajärvi

Kyyhkyjä taas eniten saaliiksi

Vuonna 2023 Erämiesten jäsenet saalistivat Petäjäviedeltä ilmoitusten (90) mukaan yhteensä 530 pienriistaeläintä. Siinä on kasvua edelliseen vuoteen verrattuna runsaat sata eläintä. Kasvua on erityisesti sepelkyyhkyn kohdalla, mutta myös kettuja ja mäyriä päätyi saaliiksi aiempaa enemmän. Teeriä, valtaosin koiraita, ammuttiin 25 kappaletta, muutaman linnun lisäksi viimevuotiseen ja pyitä vain 7 siivekstä. Se on yllättävän vähän, ehkä nekin enimmäkseen sattumasaaliita. Metsokantaa emme verottaneet lainkaan Petäjäveden puolella.

Alueellisesti luokka Muu Petäjävеси antoi eniten saalista sepelkyyhkyn tarjotessa eniten pudotuksia. Seuran varsinaisista lohkoista Liisalanperä tuli ykköseksi, sekin kyyhkyjen ansiosta. Pengerjoen porukat eivät onnistuneet nyt yhtä hyvin kuin 2022, mutta kuitenkin vähän enemmän sieltä tuli saalista kuin kirkonkylältä.

Erämiesten pienriistasaalis Petäjäviedeltä vuosina 2022 ja 2023 lajeittain.

Metsäjänisten saalis jakautui mukavasti kaikille lohkoille ja rusakot erityisesti Pengerjoelle ja kirkonkylälle. Teeriäkin tipahti eri puolilla, eniten Jussilanperällä. Kirkonkylältä ja Pengerjoelta löytyvät parhaat lintuvedet, jotka antavat myös eniten saalista. Pienpodoista supikoiria, kettuja ja mäyriä nitistettiin eniten Liisalanperällä ja Pengerjoella.

Jäsenten saalis kokonaisuudessaan oli 650 eläintä. Tuo runsas sata otusta käsittää eniten supikoiria ja muita pienpetoja, sepelkyyhkyjä, heinäorsia ja teeriä. Niitä on siis jahdattu ja saatu kunnan rajojen ulkopuolelta. Oheisesta taulukosta voi tarkastella yksityiskohtaisemmin saaliita ja niiden alueellista jakautumista.

Juhla-aterian aineksia ja turkissaalista. Kuvat: Pentti Valkeajärvi ja Keijo Ekman.

Taulukko. Erämiesten pienriistasaalis vuonna 2023 alueittain kaikkien ilmoitettujen lajien osalta.

	Urria	Huttula	Pengerjoki	Kirkonkylä	Liisalanperä	Jussilanperä	Kummunkylä	MuuPet	Petyht.	MuuSuomi	Kaikki
Metsäjänis	5	1	6	5	5	3	1	2	28	5	33
Rusakko	4	0	10	15	1	0	5	2	37	5	42
Sepelkyyhky	10	0	18	0	45	0	7	70	150	20	170
Koppelo	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	4
Metso	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Teeri koiras	2	1	2	0	4	5	2	2	18	10	28
Teeri naaras	2	0	2	0	1	2	0	0	7	5	12
Pyö	2	0	0	0	1	0	0	4	7	3	10
Fasaani	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6	6
Heinäisorsa	13	0	9	21	0	0	2	13	58	4	62
Tavi	0	0	0	3	0	0	3	3	9	2	11
Haapana	6	0	0	1	0	0	0	0	7	0	7
Telkkä	2	4	0	1	0	0	1	0	8	1	9
Orava	0	0	1	3	3	1	0	3	11	0	11
Majava	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2
Mäyrä	2	0	3	0	1	2	4	6	18	10	28
Kettu	5	4	5	7	11	1	6	2	41	3	44
Supikoira	3	6	12	4	10	14	6	13	68	32	100
Minkki	0	0	1	0	0	0	0	2	3	2	5
Näätä	0	0	0	0	3	1	1	1	6	1	7
Varislinnut	7	0	15	17	8	4	3	0	54	4	58
Yhteensä	63	16	84	77	93	33	41	123	530	120	650

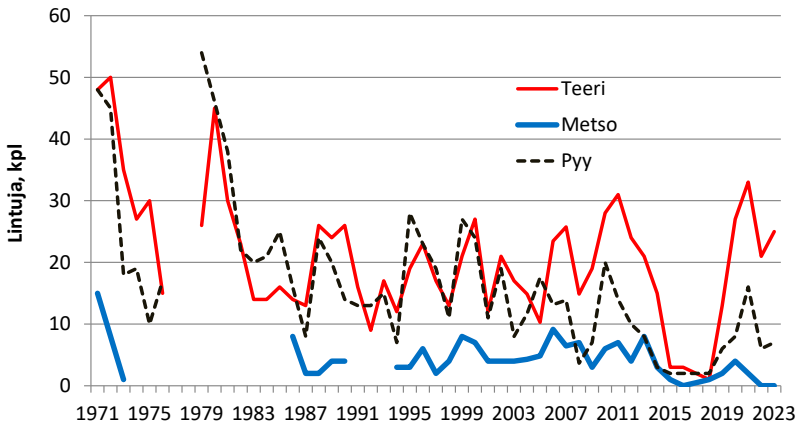
Pienriistasaaliin kehityksestä seurahistorian aikana

Seuran alkuvuosien, 1950- ja 1960-lukujen, osalta saaliiden tilastointi on ollut varsin puutteellista ja vielä 2000-luvullakin joidenkin vuosien saalis herättää epäilyjä lähinnä pienuudellaan. Saalismääriä kannattaa tarkastella minimiarvioina, myös 1960-luvun muutamien vuosien jopa kymmenien metsojen saaliista. Tuon ajan muistaen tuollaiset saaliit ovat toki olleet mahdollisia. Yhtenäinen aikasarja alkaa vasta vuodesta 1971 ja siitä saamme olla puutteistaan huolimatta ylpeitä.

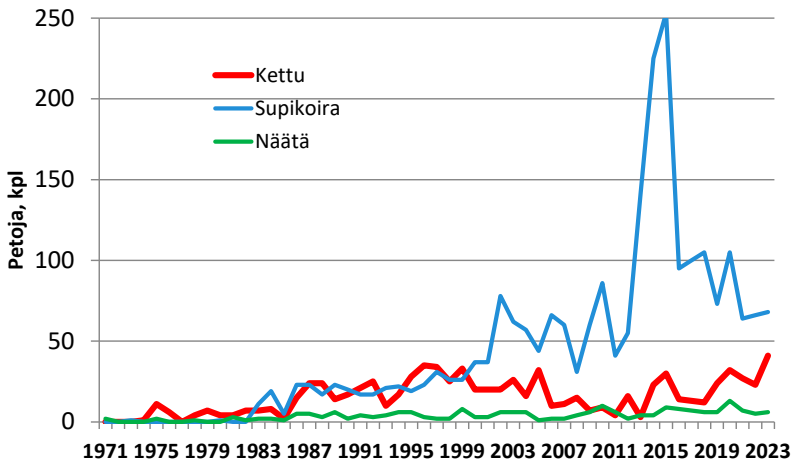
Tuona vuonna 1971 kirjattiin 15 metson saalis, mutta se onkin ainoa kymppin ylitys 50-vuotisen saalis seurannan aikana. Keskimäärin metsoja on ammuttu koko tuona aikana neljä vuodessa sisältäen useita nollavuosia ja taisipa metso olla jonkun vuoden rauhoitettunakin. Metsopaisti on ollut harvojen herkkua varsinkin viime vuosina.

Teeriä on ammuttu keskimäärin parikymmentä, enimmillään 50 yksilöä (1972). Pyiden keskiarvo on 17 maksimin ollessa 54 lintua (1979). Nuo huippuvuodet tuntuvat melko uskomattomilta, varsinkin kun jäseniä oli vain neljäsosa nykyisestä ja vuokramaitakin paljon vähemmän. Toki lintukantojen huippuvuodet olivat nykyhuippuja suurempia.

Sepelkyyhkyjä on saatu vähäisiä määriä aina, mutta saalis ylitti luvun 20 ensimmäisen kerran 1997. Koko jakson keskiarvo on 39 lintua vuodessa, viime vuosina on liikuttu 100-200 välillä maksimin ollessa 230 (2019). Kyyhkysestä on tullut todella tärkeä riis-taeläin ja sen kanta näyttää kestävän hyvin ainakin nykyisen kaltaisen verotuksen.

Erämiesten jäsenten metso-, teeri- ja pyysaalis vuosina 1971 - 2023.

Erämiesten jäsenten kettu-, näätä- ja supikoirasaalis vuosina 1971-2023.

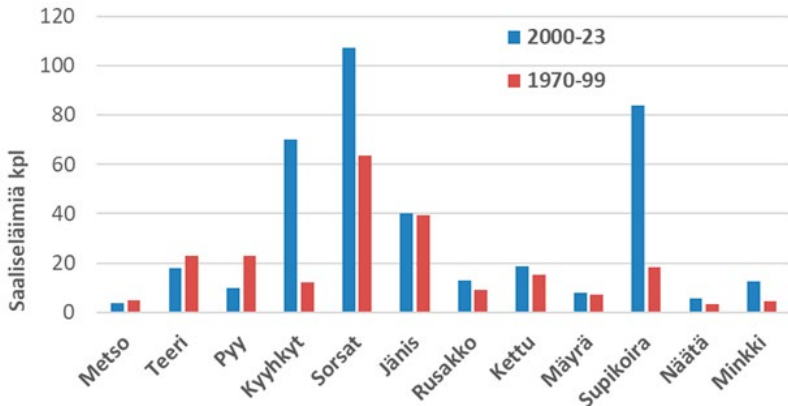
Pienpetojen kohdalla supikoiran saaliin kehitys on ollut melkein järkyttävää. 1980-luvun alussa sitä alkoi saaliissa näkyä ja huippuvuosi on toistaiseksi ollut 2015. Tilastoinnissa saattaa olla vuosien välillä eroa, mikä voi selittää noita paria huippuvuotta. Kanta saattaa olla vakiintumassa vähän alhaisemmalle tasolle, kuten tulokaslajeilla on tapana. Lajinsisäinen kilpailu ja supeja saalistavat pedot vaikuttavat äärihuippuja taasoittavasti. Koko seurannan aikainen keskisaalis on ollut 54 eläintä. Ketun keskisaalis on 17 reppoa ja enimmillään 41 otusta. Näätäsaaalis on vain kerran ylittänyt kymmenen eläimen (2020 oli 13), kun keskiarvo on vain 4 elukkaa.

Viimeksi kuluneen 53 vuoden aikana on nähty voimakkaita muutoksia saalisrepuun sisällön painossa pienriistan metsästäjillä. Oheisessa kuvassa on verrattu keskisaaliita Erämiesten ensimmäisiltä vuosikymmeniltä ja 2000-luvulta. Kuten jo tiedetään, muutos on ollut joidenkin lajien osalta huomattava. Suurin kasvu on tapahtunut kyyhkysaaliissa (457 %), supikoirasaaliissa (357 %) ja minkkisaaliissa (179 %). Myös sorsalintujen saalis on suurempi vertailujaksoon nähden (66 %). Tämä on ristiriidassa vesilintukantojen romahdusmaisen taantumisen kanssa

Metsäkanalinnuista metson ja teeren saaliit ovat sitä vastoin laskeneet noin 20 % ja pyyn lähes 60 %, vaikka metsästäjiä on enemmän. Lintukantojen negatiivinen kehitys on tässä taustalla vaikuttamassa. Miksi näin ei ole tapahtunut vesilintujen kohdalla? Siinäpä meillä miettimistä.

Jäniksen kohdalla ei ole juurikaan muutosta (ehkä yllättäen), mutta rusakolla on reilua kasvua (44 %). Jos verrataan kaikkea pienriistasaaalista varislinnut mukaan lukien, niin kasvua niiden vuosikymmenten välillä ollut noin 50 %.

Henkilökohtaisessa saaliissa on tapahtunut myös vastaava lisääntyminen. Syötävän riistan osalta keskimäärin 40 % jäsenistä on saanut 2000-luvulla vuosittain pataan pantavaa. Kanalintujen heikentyneet kannat ovat korvautuneet monin verroin muilla lajeilla kuten olemme huomanneet ja hyväksi käyttäneet. Vaikka saaliin kasvu on ollut merkittävää, niin jäsentä kohti arvioiden syötävää riistaa on saatu kuitenkin viime vuosituhannella enemmän (3,2 otusta jahtikaudessa) kuin 2000-luvulla (2,4 riistaeläintä). Tämä johtuu jäsenmäärän huomattavasta kasvusta, jakajia on siis enemmän. Jäsenmäärä on karkeasti nelinkertaistunut 1980-luvulta nykyhetkeen, ja tämä on tietysti suurin syy kokonaissaaliin kasvuun tiettyjen kiinnostavimpien lajien osalta.

Pienriistasaaliin vertailu vuosien 1971 - 1999 ja 2000 - 2023 keskiarvojen välillä.

Petäjaveden Erämiesten kenneltoiminta 2004-2023

Keijo Ekman

Petäjaveden Erämiesten 50 vuoden historiaa käsittelevässä kirjassa käytiin läpi ensimmäisen puolivuosisadan kenneltoimintaa. Varhaisten vuosikymmenten kenneltoiminnasta oli niukasti tietoa saatavilla. Meidän nykyihmisten on vaikea ymmärtää, kuinka paljon enemmän pioneerihenkeä noiden alkuaikojen kenneltoiminta on vaatinut. Törmäsin antikvariaatissa vanhaan Kuopion koiranäyttelyiden osallistujaluetteloon, josta ilmeni, että jo edesmennyt Veli Karikko Petäjäviedeltä oli ottanut osaa tähän 1948 järjestettyyn näyttelyyn suomenpystykorvansa kanssa. Tänä päivänä voimme vaan arvailla miten matka koiran kanssa tapahtui näyttelypaikalle ja takaisin. Se on selvä, että matkaan on käytetty junaa ja linja-autoa moneen kertaan. Kuinka moni meistä nykyajan koiraihmisistä olisi valmis näin vaivalloiseen matkaan koiranäyttelyn vuoksi.

Vuosina 2000 - 2010 kenneltoiminta on ollut seurassamme ajokoiria- ja pystykorva-painotteista. Ajokoiratoiminta kylläkin ketunajovoittoinen. Järjestimme Suomen Ajokoirajärjestön kanssa Petjävedellä valtakunnallisia kettukoiraapäiviä vuosikymmenen ajan. Nämä kettukoiraapäivät kokosivat ympäri Suomen harrastajakuntaa kuulemaan päivänpolttavista asioista. Vielä tällöin suomenajokoirat olivat pääosassa tätä harrastusta. Vasta seuraavalla vuosikymmenellä on ketunajotouhuun tullut useita ulkomaisia rotuja.

Suomenajokoira oli seuramme metsästäjien yleisin koirarotu alkuvuosina. Tässä ovat kaadolla Tauno Laitinen ja Humu 1960-luvulla. Norjanharmaahirvikoira on nykypäivän hirvijahdissa. Kuvassa Veli-Pekka Kivioja koiransa Ahdin kanssa. Kuvat: Pentti Valkeajärvi ja Keijo Ekman.

Pystykorvatoiminta oli vielä kaksituhatluvun ensimmäisellä vuosikymmenellä suomenpystykorvavoittoista. Jonkun verran oli jäsenillämme myös pystykorvaisia hirvikoirarotuja kennelharrastuksessa mukana. Kanalintukannat olivat alueellamme vielä tuolloin niin hyvät, että maastomme olivat haluttuja kokeisiin ihan valtakunnan tason otteluita myöten. Meidän maastoissamme haukuttiin suomenmestaruus ja muitakin palkintosijoja. Heimo Tanner oli myös erittäin haluttu ylituomari kennelpiirimme linnunhaukkukokeissa ja hän on toiminutkin näissä tehtävissä ahkerasti ihan viime vuosiin asti.

Voimakkaan ketunmetsästysinnon väistämätön seuraus oli, että luolakoimirouiset koirat yleistyivät seurassamme. Menehän kettu hyvin usein railakkaan ajon seurauksena maan alle. Myös tiheät supikoirakannat lisäsivät tarvetta luolakoirien hankintaan. Seuramme jäsenillä on ollut menestyneitä luolakoiria lähes kaikista metsästyksen käytetyistä luolakoimirouduista. Saunan lauteilla oluttökin ääressä on usein väännetty peistä

siitä, mikä on paras luolakoirarotu. Mutta totuushan on, että kaikista roduista löytyy niin huippuja kuin epäonnistuneita yksilöitä. Viimeisen kahdenkymmenen toimintavuoden aikana vuodenkoira -tittelin on vienyt hyvin usein nimiinsä luolakoirarotuinen haukkuja.

Vuosina 2011 - 2020 suomenpystykorvaharrastajien rinnalle on tullut myös pohjanpystykorvaharrastajia, mikä on hieno asia. Onhan pohjanpystykorva oikeasti kotimainen rotu, vaikka ruotsalaiset ovat sen omineetkin. Viimeisen vuosikymmenen aikana on mannermaisten seisojien osuus kenneltoiminnassa ja jäsentemme metsästyskoina lisääntynyt voimakkaasti. Voisi jo sanoa, että kenneljaostomme sisälle voisi perustaa seisojajaoston, niin innostunutta seisojaharrastus on. Seisojaharrastajien koirissakin on monen rotuista ja -karvaista koiraa, mikä on rikkaus harrastukselle. Näkisin, että seisojaharrastajien yhteiselle koulutus- ja kilpailutoiminnalle seurassamme olisi erinomaiset mahdollisuudet, jos vain yhteistä halukkuutta löytyy.

Seuraliitoksen ja sääntöuudistuksen jälkeen mahdollistui kenneljäsenyys seurassamme ja tämä uudistus toi noutajakoiratoiminnan mukaan kenneltoimintaan ja samalla innokkaita naisjäseniä seuraan. Jäsenemme ovatkin päässeet nauttimaan näiden hyvin koulutettujen noutajien avusta hukkaan menneen tai haavoittuneen riistan talteenotosta, mikä on erinomainen asia.

Pienten hirvieläinten lisääntyminen on tuonut mukanaan tarpeen niiden metsästykseseen soveltuvien matalajalkaisten koirarotujen hankintaan. Tällaisia koiria onkin jäsenillä jo useita. Tulevaisuus näyttää, miten tämä koiraryhmä alkaa näkyä kenneltoiminnassa. SRVA -toiminnassa nämä koirat ovat jo näyttäneet kyntensä ja moni loukkaantunut hirvieläin on saatu talteen maastosta näiden matalajalkaisten ansiosta.

Suurpetojen lisääntyminen alueellamme on luonut tarpeen suurpetoihin erikoistuneiden koirien hankintaan. Tätä tarvetta täyttämään jo perinteisten kotimaisten rotujen lisäksi ovat jäsenemme hankkineet amerikankettukoiria ja plotinajokoiria. Näillä koirilla onkin menestyksekkäästi metsästetty suurpetoja, ja amerikankettukoirat ovat kunnostautuneet myös ketunajokokeissa ihan valtakunnallisia otteluita myöten.

Seuramme jäsenet ovat olleet aktiivisia myös eri koirarotujen valtakunnallisissa rotujärjestöissä ollen niiden hallitustoiminnassa mukana tai muissa vastuutehtävissä.

Seuramme jäsenet ovat myös ahkerasti kouluttautuneet eri koemuotojen koetuomareiksi ja ylituomareiksi. Jäsenten tuomarioikeuksista löytyy lista Erämiesten nettisivuilta kenneltoiminnan alta. Samasta paikasta löytyy myös jäsenten valiokoiralista sekä vuoden koiratittelin voittaneet koirat omistajineen.

Tämän ilveksen ampui Pekka Tuominen 2019 amerikankettukoira Konnan ajosta. Ilvesjähdit alkoivat 2009. Myös karhuista on tullut vakituisia asukkaita Petäjäviedelläkin. Kuvat: Mikko Jutila.

Jäsentemme koirien tasosta kertoo se, että ne ovat menestyneet eri rotujärjestöjen arvo-ottelussa ja saavuttaneet niissä useita palkintokorokesijoituksia. Kirkkaimpaa saavutuksena on muistissa Taina Viherin omistaman bretoninartun Junkkari -kilpailun voitto viime syksyltä.

Seurassamme kenneltoiminnan tulevaisuus näyttää valoisalta, sillä innokkaat naisjäsenemme ovat ottaneet jaoston toiminnan omakseen, ja näin saamme uusia ajatuksia ja tapahtumia kennelrintamalle.

Piesaskylän rusakkojahti

Ville Pätynen

Olin joulukuussa työn puolesta liikkeellä Piesaskylällä ja siinä yhdessä talossa kahvitellessa tuli puheeksi rusakoiden aiheuttamat haitat puutarhan pensaille ja puille. Talon rouva tuumasi, että kaikki kasvustot joutuu talveksi aitaamaan, jotteivat ne tule syödyksi. Rusakoita kun tuntuu olevan liikaa kylällä.

Rusakkojahdin suunnittelu kannattaa tehdä huolella. Kuva: Pentti Valkeajärvi.

Tästä sitten virisi ajatus pitää perinteikäs porukkojahti rusakkokannan harventamiseksi. Näitä vastaavia jahteja oli pidetty muisteluiden mukaan joskus 2000-luvun alkupuolella. Koska alueella on paljon asutusta, eikä metsästyslain vaatimat etäisyydet rakennuksiin täyty juuri missään kohtaa, vaati metsästyksen mahdollistaminen luvat jokaiselta asukkaalta. Jutilan Mikon kanssa porukalla soiteltiin asukkaita läpi, ja samalla selvisi myös, että maanviljelijöiden puolesta asialle annettiin painavahko kannatus, rusakot kun revivät käytännössä jokaisen heinäpaalin rikki talven aikana.

Vuodenvaihteen kovat pakkaset ja hangen kelit siirsivät loppiaiselle suunnitellun jahdin pidettäväksi 14.1. sunnuntaille. Jahtia markkinoitiin ns. nuorisojahtina ja paikalle saatiinkin toistakymmentä metsästäjää, mukana myös nuorempia ilman asetta jahtiin tutustumassa. Koirista jahtiin osallistuivat mukaan yksi mäyräkoira, pari beaglea, dreeveri ja korkeampi jalkainen ajokoira. Hanki oli hieman karkeahko koirien tassuille, mutta ajot tulisivat olemaan lyhyitä, joten uskalsimme päästää koirat rusakoiden jäljille.

Jahdin alkuun pidettiin turvallisen aseenkäytön kertaus sekä muiden jahtiin liittyvien asioiden läpikäynti. Puolenpäivän aikoihin sovittiin pidettäväksi porukalla makkaranpaistot. Seuran puolesta oltiin ostettu evästä porukalle. Lisäksi Mikolla oli mukana polttopuut.

Itse jahti olikin sitten kohtuu haastava ja mielenkiintoinen. Korpilahdelle menevä pitkie asetti omat haasteensa koirien turvallisuuden puolesta. Tien lähetyvillä jahdat- taessa tiellä käytettiin passimiehiä liikenteen ohjaajina varoittamassa, mikäli koira olisi tielle tulossa. Lähes kaikilla metsästäjillä oli käytössä Trackerin tutkaohjelma, joka toi tässä porukkahajdissa myös lisäturvallisuutta, kun kartalta näkyivät sekä passimie- het että koirat. Rusakoita tuntui olevan alueella useita ja ajot läksivätkin melkein heti koirien irti päästämisen jälkeen. Ennen vanhaan rusakoilla oli tapana juosta suoraan metsästä tielle ja sitä kautta passiin, mutta nyt useampi elukka tuntuikin kiertelevän aikansa puiden suojissa passien välissä etsien hyvää paikkaa luikahtaa sopivasti ulos motista. Rohkein rusakko meni jopa parkissa olleiden autojen välistä. Todettiin porukalla, että ovat tainneet viisastua nämä nykyiset pitkäkorvat. Muutamia ohilau- kauksiakin tuli, koska lumisessa metsässä ei ampuminen ollut aina liian helppoa. Jutun tekijäkin näki rusakon useampaan kertaan, mutta ampumahollille ei elukoita tullut. Saaliiksi saatiin lopulta kolme rusakkoa.

Pientä vähennystä sentään saatiin paalinrikkojien joukkoon. Kuva: Mikko Jutila.

Kiitokset mukana olleiden puolesta kaikille Piesaskylän maanomistajille sekä asukkail- le. Jahdista jäi positiivinen tunnelma puolin ja toisin ja tarkoituksena onkin järjestää samanlainen jahti myös tulevana talvena. Rusakkokanta kyllä kestää hyvin harventa- mista, ja on sen puoleen hyvä laji jahdattavaksi myös porukalla.

Lasten ja nuorten eräkerhotoiminta Petäjävedellä

Keijo Ekman

Petäjäveden riistanhoitoyhdistys ja Petäjäveden Erämiehet aloittivat yhteistyössä lasten ja nuorten säännöllisen kerhotoiminnan jo useita vuosia sitten. Tätä kuvaa hyvin se, että kerhon aloittaessa sen ensimmäiset osanottajat olivat vielä lapsia, mutta tänä päivänä nämä jo nuoret aikuiset tulevat kerhoon omalla autolla tai mönkijällä. Tämä nyt nuorten kerhoksi kutsuttu toiminta on tapahtunut koko kerhon ajan vanhassa Kuntalassa torstai-iltais. Kerhon puitteissa on myös tehty joitain retkiä esimerkiksi Riihimäelle erämessuille. Kerhossa ylivoimaisesti suosituimmaksi toiminnaksi on muodostunut ilmahirviämmunta. Kerholaisten taidot tässä lajissa ovat muodostuneet jo niin korkeiksi, ettei kerhon vetäjä ole heille pärjännyt enää vuosiin. Tähän nuortenkerhoon on osallistunut niin tyttöjä kuin poikia vuosien varrella.

Lukuvuonna 2022-2023 aloitettiin kirkonkylän ala-asteella riista- ja kalakerho sen ikäisille. Tämän iltapäiväkerhon tarkoituksena on järjestää mielekästä toimintaa pariiksi tunniksi koulupäivän päätteeksi. Kerhosta onkin tullut hyvin suosittu. Kerhoon ottaa osaa 6-8 poikaa vähän päivästä riippuen. Tyttöjä ei vielä ole rohjennut kerhoon, mutta toivotaan, että heitäkin jatkossa saataisiin mukaan.

Kuluvana lukuvuonna 2023-2024 aloitettiin myös Kintauden ala-asteella samanlainen iltapäiväkerho. Myös tämän kerhon toimintaan ottaa osaa 6-8 poikaa. Kintauden kerho kokoontuu tiistaisin ja kirkonkylän kerho keskiviikkoisin. Molemmissa kerhoissa toiminta on hyvin samanlaista. Osa kerhopäivistä on käytetty teoriaoiskeluun, niin kalastuksesta kuin metsästyksestä. Kädentaitoja on myös kehitetty rakentamalla erilaisia linnunpönttöjä ja ruokintalaitteita. Kalastusta on myös harrastettu pilkkien ja sulan veden aikaan uistinta heitellen.

Saimme myös kutsun Kintauden kalakerhon pilkkikilpailuihin, johon otimme osaa molempien koulujen joukkueilla. Kintauden kalakerho huomioi pojat kisapäivänä hienosti. Tapahtuma oli pojille erityisen mieluista. Kalakerho on tarjonnut myös kalarantansa kodan kerhon käyttöön. Siellä olemme käyneet makkaranpaistossa jo muutamia kertoja ja tietysti kalansaaliista kertomassa sekä oikeiden kalamiesten tapaan myös vähän liioittelemassa niitä. Kummankin kerhon kevään päätöstilaisuudet järjestetään Repolan kämpällä viikolla 20. Päätöstilaisuus on hyvin vapaamuotoinen yhdessäolon hetki, jossa voi vähän riehaantuaikin ennen kevätlaitumille siirtymistä.

Olemme järjestäneet tai olleet mukana auttamassa muidenkin nuorisoryhmien toimintaa. Koko Kintauden koulun kanssa teimme talvella retken Ladun majalle. Siellä hiihrettiin, esitelmöitiin talvisesta luonnosta ja tietysti nautittiin Ladunmajan herkuista. Tapahtumaan kävi tutustumassa myös riistapäällikkö Olli Kursula. Petäjäveden kunnan nuorisotoimen vaelluskerhoa olemme auttaneet kykyjemme mukaan. Vaelluskerho on viettänyt Repolassa jo useita öitä vaellustaitoja kehittään. Tästä varmaan kehkeyty tulevaisuudessa hyvinkin mukava yhteistyömuoto.

Kirkonkylän ja Kintauden eräkerhojen nuorisoa puuhissaan. Kuvat: Keijo Ekman.

Kevätretkiä Repolaan on tehnyt useampi koululuokka, ja tänä keväänäkin ainakin kirkonkylän koulusta yksi luokka sinne tulee. Näille retkille olemme aina järjestäneet jostain erällistä ohjelmaa ja kertoneet järjestöjemme toiminnasta.

Vetovastuu näistä eri kerhotoiminnoista on ollut tämän jutun kirjoittajalla. Olen toiminut jonkinlaisena kerhovastaavana, mutta yksin näistä toiminnoista ei selviä. Olenkin saanut apua monilta ihmisiltä. Tästä suurkiitokset mukana olleille aikuisille, Kintauden kalakerholle sekä Petäjäveden osakaskunnalle. Petäjäveden Riistanhoitoyhdistyksen mukanaolo ja taloudellinen tuki tälle toiminnalle on ollut koko toiminnan mahdollistava tekijä.

Naisjäsenten kuulumisia

Jaana Ahonen

Petäjäveden Erämiehet ry on viime vuosina saanut mukaansa lisää metsästystä ja erilaisia koiralajeja aktiivisesti harrastavia naisjäseniä. Mukaan on tultu melko perinteisiä reittejä, kuten perheen muiden jäsenten innostamana, koiraharrastamisen tai aloitetun metsästysharrastuksen myötä.

Alkuvuodesta 2024 päätimme kutsua naiset koolle ja kysyä millaisia toiveita tai tarpeita seuran toiminnalle on naisten näkökulmasta. Tilaisuus oli varsin antoisa ja keskustelu vilkasta. Naisten porukassa on vahvaa osaamista koirakoulutukseen ja ohjaamiseen metsästystilanteissa. Toiveissa taas on, esimerkiksi oppia riistankäsittelyä ja saada ohjattua treeniä metsästysammuntaan. Lisäksi mahdollisuus päästä tutustumaan eri jahtimuotoihin kiinnosti useita.

Monessa kohtaa yhteiseksi tekijäksi muodostui tarve seuran jäsenien tutuksi tulemiselle, joka on luonteva väylä myös yhteiselle tekemiselle ja uuden opettelulle. Tämän osalta otettiin heti ensimmäinen askel ja perustettiin viestiryhmä sekä Facebook-sivusto, jotka mahdollistavat kysymykset, juttelut ja tekemisen suunnittelun matalalla kynnyksellä. Lisäksi varattiin ilmahirviradalta yhteinen ammuttavuoro. Kevään edetessä treenejä on tarkoitus jatkaa ohjatusti ja vapaammin myös ulkoradoilla.

Tähän saakka yhteistä toimintaa on järjestetty pääasiassa naisten omalle porukalle. Tulevaisuuden suunnitelmissa onkin ideoita ja toteuttaa sellaista yhteistä tekemistä, johon kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita.

Aurinkoista kesää!

**KESÄISTÄ LÄMPÖÄ
KAIKILLE**